BENDROJO TEISMO (šeštoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. rugsėjo 10 d.*

„Aplinka – Orhuso konvencija – Prašymo dėl vidaus peržiūros atmetimas – Reglamento (EB) Nr. 1367/2006 10 straipsnis – Deleguotasis reglamentas (ES) 2021/2139 – Elektros energijos gamyba iš vėjo energijos – Taksonomija – Techninės analizės kriterijams taikomi reikalavimai – Reglamento (ES) 2020/852 19 straipsnis – Svarus prisidėjimas prie klimato kaitos švelninimo – Svarus prisidėjimas prisitaikant prie klimato kaitos – Reikšmingos žalos kitiems aplinkos tikslams nebuvimas“

Byloje T-583/22

Fédération environnement durable, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija),

Bundesinitiative Vernunftkraft eV, įsteigta Berlyne (Vokietija),

Vent de Colère! – Fédération nationale, įsteigta Peyraud (Prancūzija),

Vent de Raison – Wind met Redelijkheid (VdR-WmR), įsteigta Petit-Rœulx (Belgija),

atstovaujamos advokato M. Le Berre,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. von Rintelen, G. Gattinara, C. Auvret ir B. De Meester,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. J. Costeira, teisėjai M. Kancheva, U. Öberg, P. Zilgalvis ir E. Tichy-Fisslberger (pranešėja),

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su ieškovių raštu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2023 m. gruodžio 6 d.,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į šalims pateiktą Bendrojo Teismo klausimą,

įvykus 2024 m. lapkričio 28 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovės *Fédération environnement durable, Bundesinitiative Vernunftkraft eV, Vent de Colère! – Fédération nationale* ir *Vent de Raison – Wind met Redelijkheid (VdR-WmR)* prašo panaikinti 2022 m. liepos 7 d. Europos Komisijos sprendimą Ares(2022) 4952619, kuriuo Komisija atmetė kaip nepagrįstą prašymą vidaus tvarka peržiūrėti 2021 m. birželio 4 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2021/2139, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/852 papildomas nustatant techninės analizės kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, kokiomis sąlygomis ekonominė veikla laikoma svariai prisidedančia prie klimato kaitos švelninimo arba prisitaikymo prie jos ir ar ta ekonominė veikla nedaro reikšmingos žalos kitiems aplinkos tikslams (OL L 442, 2021, p. 1; toliau – deleguotasis reglamentas), kiek tai susiję su tam tikrais ekonominės veiklos – elektros energijos gamybos iš vėjo energijos – aspektais (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

2 Deleguotąjį reglamentą Komisija priėmė remdamasi, be kita ko, 2020 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/852 dėl sistemos tvariam investavimui palengvinti sukūrimo, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/2088 (OL L 198, 2020, p. 13), t. y. vadinamojo „taksonomijos“ reglamento, 10 straipsnio 3 dalimi ir 11 straipsnio 3 dalimi.

3 Šis reglamentas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtas 2021 m. gruodžio 9 d.

4 2022 m. vasario 3 d. ieškovės pateikė Komisijai prašymą vidaus tvarka peržiūrėti Deleguotąjį reglamentą pagal 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13), iš dalies pakeisto 2021 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/1767 (OL L 356, 2021, p. 1), 10 straipsnio 1 dalį. Jos iš esmės teigia, kad iš minėto deleguotojo reglamento nematyti, jog ekonominė veikla – elektros energijos gamyba iš vėjo energijos – iš esmės prisideda prie šiame deleguotajame reglamente nurodytų aplinkosaugos tikslų.

5 2022 m. liepos 7 d. Komisija pranešė ieškovėms apie ginčijamą sprendimą. Juo ji prašymą dėl vidaus peržiūros atmetė kaip nepagrįstą, motyvuodama tuo, kad reglamentas atitinka reikšmingą Sąjungos teisę.

Šalių reikalavimai

6 Ieškovės Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

7 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

8 Grįsdamos ieškinį ieškovės nurodo penkis pagrindus, kurie iš esmės susiję su keletu aspektų. Ieškinio pirmasis pagrindas susijęs su deleguotojo reglamento rengimu, jį sudaro trys dalys, kuriomis ieškovės teigia, kad buvo pažeistos Sąjungos teisės nuostatos. Antrajame pagrinde jos nurodo tikslą sušvelninti klimato kaitą ir teigia, kad buvo pažeistos įvairios Sąjungos teisės nuostatos keturiose srityse. Trečiasis pagrindas susijęs su prisitaikymo prie klimato kaitos tikslu. Ketvirtojo pagrindo keturiose dalyse ieškovės nagrinėja principą nedaryti reikšmingos žalos kitiems aplinkosaugos tikslams. Galiausiai penktajame pagrinde jos teigia, kad Komisija neįvykdė jai tenkančios pareigos motyvuoti.

9 Dublike ieškovės taip pat nurodo papildomą pagrindą, susijusį su deleguotojo reglamento neteisėtumu, kaip tai suprantama pagal SESV 277 straipsnį.

Pirminės pastabos dėl Reglamento 2020/852 ir deleguotojo reglamento

10 Reglamento 2020/852 1 straipsnio 1 dalyje nustatomi kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, ar ekonominė veikla yra laikytina tvaria aplinkos atžvilgiu, siekiant nustatyti investicijų tvarumo aplinkos atžvilgiu laipsnį. Pagal jo 3 konstatuojamąją dalį šis reglamentas yra vienas iš pagrindinių žingsnių, siekiant nukreipti finansinius srautus į tvarią veiklą, kad ne vėliau kaip 2050 m. Sąjungos poveikis klimatui taptų neutralus.

11 Šiuo tikslu Reglamente 2020/852, kaip matyti iš jo 6 ir 12 konstatuojamųjų dalių, nustatyta suvienodinta tvarios veiklos klasifikavimo sistema (vadinamoji „taksonomija“), siekiant Sąjungos lygmeniu suderinti kriterijus, pagal kuriuos būtų nustatoma, ar ekonominė veikla laikytina tvaria aplinkos atžvilgiu, kad investuotojai ir kiti ūkio subjektai vienodai suprastų, kokia ekonominė veikla laikoma tvaria aplinkos atžvilgiu.

12 Pagal Reglamento 2020/852 3 straipsnį, „[s]iekiant nustatyti investicijų tvarumo aplinkos atžvilgiu laipsnį, ekonominė veikla laikytina tvaria aplinkos atžvilgiu, kai:

a) ta ekonomine veikla pagal 10–16 straipsnius svariai prisidedama prie vieno ar daugiau 9 straipsnyje nustatytų aplinkos tikslų;

b) ta ekonomine veikla pagal 17 straipsnį nedaroma reikšmingos žalos nė vienam iš 9 straipsnyje nustatytų aplinkos tikslų;

<…>

d) ta ekonominė veikla atitinka techninės analizės kriterijus, kuriuos Komisija yra nustačiusi pagal 10 straipsnio 3 dalį [ir] 11 straipsnio 3 dalį <…>“.

13 Reglamento 2020/852 9 straipsnyje išvardyti šie šeši aplinkos tikslai:

„a) klimato kaitos švelninimas;

b) prisitaikymas prie klimato kaitos;

c) tausus vandens ir jūrų išteklių naudojimas ir apsauga;

d) perėjimas prie žiedinės ekonomikos;

e) taršos prevencija ir kontrolė;

f) biologinės įvairovės ir ekosistemų apsauga ir atkūrimas.“

14 Reglamento 2020/852 4 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės ir Europos Sąjunga taiko jo 3 straipsnyje išdėstytus kriterijus siekdamos nustatyti, ar ekonominė veikla laikytina aplinkos atžvilgiu tvaria, visų priemonių, kuriomis nustatomi finansų rinkos dalyviams ar emitentams taikomi reikalavimai, susiję su finansiniais produktais ar įmonių obligacijomis, kurie teikiami kaip aplinkos atžvilgiu tvarūs, tikslais.

15 Reglamento 2020/852 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „[e]konominė veikla laikytina svariai prisidedančia prie klimato kaitos švelninimo, kai ta veikla svariai prisidedama prie šiltnamio efektą sukeliančių dujų koncentracijos atmosferoje stabilizavimo tokiu mastu, kad sustabdomas pavojingas antropogeninis poveikis klimato sistemai, ir kuris atitinka ilgalaikį tikslą dėl temperatūros, nustatytą [Paryžiaus susitarime dėl klimato kaitos, patvirtintame 2015 m. gruodžio 12 d.], neišmetant šiltnamio efektą sukeliančių dujų ar sumažinant jų išmetimą <…>:

a) atsinaujinančiosios energijos, vadovaujantis [2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos d]irektyva (ES) 2018/2001 [dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją (nauja redakcija) (OL L 328, 2018, p. 82)], gamyba <…>“

16 „Klimato kaitos švelninimas“ Reglamento 2020/852 2 straipsnio 5 punkte apibrėžtas kaip procesas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad vidutinės pasaulinės temperatūros padidėjimas būtų gerokai mažesnis nei 2 °C ir toliau siekiama, kad jis neviršytų 1,5 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu, kaip nustatyta [Paryžiaus susitarime dėl klimato kaitos, patvirtintame 2015 m. gruodžio 12 d.]“;

17 Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad Komisija pagal minėto reglamento 23 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo:

„a) šio straipsnio 1 ir 2 dalys papildomos nustatant techninės analizės kriterijus, pagal kuriuos nustatomos sąlygos, kuriomis konkreti ekonominė veikla laikytina svariai prisidedančia prie klimato kaitos švelninimo, ir

b) 17 straipsnis papildomas nustatant kiekvieno atitinkamo aplinkos tikslo techninės analizės kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, ar ekonominė veikla, kurios atžvilgiu pagal šios dalies a punktą yra nustatyti techninės analizės kriterijai, daro reikšmingą žalą siekiant vieno ar daugiau iš tų tikslų.“

18 Reglamento 2020/852 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad ekonominė veikla laikytina svariai prisidedančia prisitaikant prie klimato kaitos, jeigu:

„a) ta veikla apima prisitaikyti padedančius sprendimus, kuriais arba labai sumažinama dabartinio ir ateityje tikėtino klimato neigiamo poveikio rizika tai ekonominei veiklai, arba tas poveikis labai sumažinamas, nedidinant neigiamo poveikio žmonėms, gamtai ar turtui rizikos, arba

b) vykdant tą veiklą randami prisitaikymo sprendimai, kuriais ne tik tenkinamos 16 straipsnyje nustatytos sąlygos, bet ir svariai prisidedama užkertant kelią dabartinio ir ateityje tikėtino klimato neigiamo poveikio žmonėms, gamtai ar turtui rizikai arba ją sumažinant, nedidinant neigiamo poveikio kitiems žmonėms, gamtai ir turtui rizikos“.

19 Reglamento 2020/852 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad Komisija pagal minėto reglamento 23 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo:

„a) šio straipsnio 1 ir 2 dalys papildomos nustatant techninės analizės kriterijus, pagal kuriuos nustatomos sąlygos, kuriomis konkreti ekonominė veikla laikytina svariai prisidedančia prisitaikant prie klimato kaitos, ir

b) 17 straipsnis papildomas nustatant kiekvieno atitinkamo aplinkos tikslo techninės analizės kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, ar ekonominė veikla, kurios atžvilgiu pagal šios dalies a punktą yra nustatyti techninės analizės kriterijai, daro reikšmingą žalą siekiant vieno ar daugiau iš tų tikslų.“

20 Reglamento 2020/852 17 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„3 straipsnio b punkto tikslais, atsižvelgiant į vykdant ekonominę veiklą tiekiamų produktų ir teikiamų paslaugų gyvavimo ciklą, įskaitant įrodymus, gautus remiantis esamais gyvavimo ciklo vertinimais, ta ekonominė veikla laikytina darančia reikšmingą žalą:

a) klimato kaitos švelninimui, kai dėl tos veiklos išmetamas didelis šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis;

b) prisitaikymui prie klimato kaitos, kai dėl tos veiklos didėja dabartinio ir ateityje tikėtino klimato neigiamas poveikis tai pačiai veiklai arba žmonėms, gamtai ar turtui;

c) tausiam vandens ir jūrų išteklių naudojimui ir apsaugai, kai ta veikla daroma žala:
   i) vandens telkinių, įskaitant paviršinį vandenį ir požeminį vandenį, gerai būklei arba geram ekologiniam potencialui arba
   ii) gerai jūrų vandenų aplinkos būklei;

d) žiedinei ekonomikai, įskaitant atliekų prevenciją ir perdirbimą, kai:
   i) dėl tos veiklos labai neefektyviai naudojamos medžiagos arba tiesiogiai ar netiesiogiai labai neefektyviai naudojami gamtos ištekliai, pavyzdžiui, neatsinaujinantieji energijos ištekliai, žaliavos, vanduo ir žemė, viename ar daugiau produktų gyvavimo ciklo etapų, be kita ko, kiek tai susiję su produktų patvarumu, galimybe juos pataisyti, atnaujinti, pakartotinai naudoti ar perdirbti;
   ii) kai dėl tos veiklos labai padidėja atliekų susidarymo, deginimo ar šalinimo mastas, išskyrus neperdirbamų pavojingų atliekų deginimą, arba
   iii) ilgalaikis atliekų šalinimas gali sukelti didelę ilgalaikę žalą aplinkai;

e) taršos prevencijai ir kontrolei, kai dėl tos veiklos, palyginti su padėtimi prieš pradedant tą veiklą, labai padidėja į orą, vandenį arba žemę išmetamas teršalų kiekis, arba

f) biologinės įvairovės ir ekosistemų apsaugai ir atkūrimui, kai ta veikla yra:
i) labai žalinga ekosistemų gerai būklei ir jų atsparumui arba
ii) žalinga buveinių ir rūšių, įskaitant Sąjungos svarbos buveines ir rūšis, išsaugojimo būklei.“

21 Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, be kita ko, pagal reglamento 10 straipsnio 3 dalį ir 11 straipsnio 3 dalį nustatyti techninės analizės kriterijai:

„a) turi padėti nustatyti, kaip tinkamiausiai galima prisidėti siekiant tam tikro aplinkos tikslo, kartu laikantis technologinio neutralumo principo, atsižvelgiant tiek į trumpalaikį, tiek į ilgalaikį tam tikros ekonominės veiklos poveikį;

<…>

c) turi būti kiekybiniai ir, kiek įmanoma, turi turėti nustatytas ribines vertes, o kitu atveju turi būti kokybiniai;

<…>

f) turi būti pagrįsti įtikinamais moksliniais įrodymais ir SESV 191 straipsnyje įtvirtintu atsargumo principu;

<…>

j) turi apimti visą atitinkamą konkretaus sektoriaus ekonominę veiklą ir užtikrinti, kad tai veiklai būtų taikoma vienoda tvarka, jei ja vienodai prisidedama siekiant šio reglamento 9 straipsnyje išdėstytų aplinkos tikslų, kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymo rinkoje, ir

k) turi būti lengvai naudojami ir nustatomi taip, kad būtų lengviau patikrinti, kaip jų laikomasi.

<…>“

22 Deleguotasis reglamentas buvo priimtas remiantis, be kita ko,
Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalimi ir 11 straipsnio 3 dalimi (žr. šio sprendimo 2 punktą).

23 Deleguotojo reglamento 1 straipsnyje numatyta, kad techninės analizės kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kokiomis sąlygomis ekonominė veikla laikytina svariai prisidedančia prie klimato kaitos švelninimo ir nedarančia reikšmingos žalos kitiems aplinkosaugos tikslams, yra išdėstyti šio reglamento I priede. To reglamento 2 straipsnyje nurodyta, kad techninės analizės kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kokiomis sąlygomis ekonominė veikla laikytina svariai prisidedančia prisitaikant prie klimato kaitos ir ar ta ekonominė veikla nedaro reikšmingos žalos jokiam kitam aplinkos tikslui, nustatyti šio deleguotojo reglamento II priede.

24 Deleguotojo reglamento I ir II prieduose nurodyti į šio reglamento taikymo sritį patenkančiai ekonominei veiklai taikomi techninės analizės kriterijai; nurodytieji minėto I priedo 4.3 punkte ir minėto II priedo 4.3 punkte susiję su elektros energijos gamyba iš vėjo energijos.

Pirminės pastabos dėl prašymo peržiūrėti vidaus tvarka ir Bendrojo Teismo kontrolės apimties

25 Pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalį bet kuri nevyriausybinė organizacija, atitinkanti šio reglamento 11 straipsnyje numatytus kriterijus, turi teisę motyvuotu prašymu inicijuoti administracinio akto vidaus peržiūrą Sąjungos institucijoje ar įstaigoje, priėmusioje tą aktą, motyvuodama tuo, kad jis prieštarauja aplinkos apsaugos teisei, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punktą.

26 Peržiūros vidaus tvarkos sistemai būdinga tai, kad prašymą peržiūrėti vidaus tvarka pateikęs asmuo pateikia konkrečius ir tikslius argumentus, kuriais galėtų būti paneigti vertinimai, kuriais pagrįstas administracinis aktas (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *TestBioTech ir kt. / Komisija*, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 68 punktą). Taigi toks prašymą dėl pagal aplinkos apsaugos teisę priimto administracinio akto peržiūros vidaus tvarka pateikęs asmuo privalo nurodyti visas faktines aplinkybes ar esminius teisinius argumentus, galinčius patvirtinti pagrįstas, t. y. esmines, abejones dėl atitinkamame akte Sąjungos institucijos ar įstaigos pateikto vertinimo (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *TestBioTech ir kt. / Komisija*, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 69 punktą ir 2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-458/19 P, EU:C:2021:802, 60 punktą).

27 Taigi prašymu vidaus tvarka peržiūrėti administracinį aktą siekiama, kad būtų konstatuotas atitinkamo akto tariamas neteisėtumas arba nepagrįstumas. Paskui tokį prašymą pateikęs asmuo, remdamasis Reglamento Nr. 1367/2006 12 straipsniu, siejamu su šio reglamento 10 straipsniu, gali kreiptis į Sąjungos teismą ir dėl sprendimo atmesti prašymą peržiūrėti vidaus tvarka kaip nepagrįstą pareikšti ieškinį dėl kompetencijos neturėjimo, esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo, Sutarčių ar bet kurios teisės normos, susijusios su jų taikymu, pažeidimo arba piktnaudžiavimo įgaliojimais (2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *TestBioTech ir kt. / Komisija*, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 38 punktas).

28 Toks ieškinys negali būti grindžiamas naujais motyvais arba įrodymais, kurių nebuvo peržiūros prašyme, antraip su tokio prašymo motyvavimu susijęs reikalavimas, įtvirtintas Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalyje, netektų savo veiksmingumo, ir būtų pakeistas šiuo prašymu inicijuotos procedūros dalykas (2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *TestBioTech ir kt. / Komisija*, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 39 punktas). Sąjungos institucija ar įstaiga, kuri yra administracinio akto, kurio peržiūrą vidaus tvarka prašoma atlikti, rengėja, neprivalo nagrinėti kitų motyvų, nei tie, kuriuos prašymą pateikęs subjektas nurodė pateikdamas prašymą peržiūrėti vidaus tvarka (2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *TestBioTech ir kt. / Komisija*, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 40 punktas).

29 Vis dėlto negalima reikalauti, kad ieškovas, pareiškiantis ieškinį Bendrajame Teisme dėl sprendimo, kuriuo atmetamas jo prašymas dėl vidaus peržiūros, tik pažodžiui atkartotų argumentus, kuriais rėmėsi tame savo prašyme. Iš tikrųjų, viena vertus, toks ieškovas turi turėti galimybę pateikti argumentus, kuriais siekiama teisiškai kritikuoti sprendimo dėl jo prašymo peržiūrėti vidaus tvarka, pagrįstumą. Vis dėlto tokie argumentai neturi pakeisti šiuo prašymu inicijuotos procedūros dalyko, antraip ji taptų neveiksminga. Visų pirma juose negali būti naujų argumentų ar įrodymų, kurie galėjo būti pateikti jau prašyme dėl peržiūros. Kita vertus, argumentas, kuris nebuvo pateiktas peržiūros prašymo etape, negali būti laikomas nauju ir nepriimtinu ieškinio Bendrajam Teismui stadijoje, jei jis tik sustiprina argumentą, kuris jau buvo pateiktas šiame prašyme. Tam, kad naujas argumentas būtų laikomas papildančiu anksčiau pateiktą pagrindą arba prieštaravimą, jis turi būti pakankamai artimai susijęs su iš pradžių

pateiktais pagrindais ir prieštaravimais, kad jį būtų galima laikyti įprastos per teismo procesą išsiplėtojusios diskusijos dalimi. Vis dėlto, atsižvelgiant į Reglamentu Nr. 1367/2006 nustatytos peržiūros procedūros ypatingą pobūdį, tokia galimybė turi būti derinama su būtinybe išsaugoti šios procedūros veiksmingumą, užkertant kelią ieškovui pakeisti šios procedūros dalyką pateikiant naujus motyvus ar įrodymus, kurie nėra pakankamai glaudžiai susiję su peržiūros prašymo pateikimo etape pateiktais prieštaravimais. Taigi toks pareiškėjas negali remtis naujais „kontekstiniais“ argumentais, kurie neatitinka šios atitikties taisyklės logikos, nebent pripažįsta, kad tokie argumentai bet kuriuo atveju yra neveiksmingi (žr. 2024 m. vasario 21 d. Sprendimo *PAN Europe / Komisija*, T-536/22, EU:T:2024:98, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, 44–47 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

30 Ieškinyje dėl sprendimo, kuriuo atmestas kaip nepagrįstas prašymas dėl vidaus peržiūros, priimtini yra tik pagrindai, kuriais siekta įrodyti teisės arba vertinimo klaidas, dėl kurių šis sprendimas yra neteisėtas, o ne pagrindai, kurie susiję su administraciniu aktu, prašomu peržiūrėti vidaus tvarka (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-458/19 P, EU:C:2021:802, 49 punktas).

31 Iš principo sprendimo atmesti prašymą peržiūrėti vidaus tvarka teisminės kontrolės apimtis nesiskiria nuo administracinio akto, dėl kurio pateiktas minėtas prašymas, teisminės kontrolės apimties, jeigu šis aktas būtų apskųstas teismui (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *TestBioTech ir kt. / Komisija*, T-177/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:736, 76 ir 81 punktus).

32 Pagal jurisprudenciją, kai Sąjungos institucija turi atlikti sudėtingus vertinimus, kaip antai tuos, kuriais grindžiamas techninės analizės kriterijų parengimas siekiant nustatyti, ar ekonominė veikla yra tvari aplinkos atžvilgiu, ji turi plačią diskreciją (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Dyson / Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tokiu atveju Sąjungos teismas, turintis vykdyti sprendimo, kaip antai ginčijamo sprendimo, motyvų pagrįstumo teisminę kontrolę, negali Komisijos vertinimo pakeisti savuoju, bet siekia patikrinti, ar tas sprendimas nėra grindžiamas iš esmės netiksliais faktais ir ar jame nepadaryta jokios akivaizdžios vertinimo klaidos arba nepiktnaudžiauta įgaliojimais (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2023 m. gegužės 4 d. Sprendimo *ECB / Crédit lyonnais*, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Šiuo klausimu pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teismai turi, be kita ko, patikrinti ne tik pateiktų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus reikšmingus duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (žr. 2023 m. gegužės 4 d. Sprendimo *ECB / Crédit lyonnais*, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Iš tiesų, kai institucija turi didelę diskreciją, labai svarbu paisyti procedūrinių garantijų, įskaitant šios institucijos pareigą rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visus svarbius nagrinėjamos situacijos aspektus (žr. 2023 m. gegužės 4 d. Sprendimo *ECB / Crédit lyonnais*, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

34 Siekiant nustatyti, kad institucija, vertindama sudėtingas faktines aplinkybes, padarė akivaizdžią klaidą, galinčią pateisinti jos priimto akto panaikinimą, ieškovo pateiktų įrodymų turi pakakti šiame sprendime esančių faktinių aplinkybių vertinimui padaryti neįtikinamam (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 14 d. Sprendimo *Lubrizol France / Taryba*, C-223/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2018:442, 39 punktą ir 2020 m. gegužės 7 d. Sprendimo *BTB Holding Investments ir Duferco Participations Holding / Komisija*, C-148/19 P, EU:C:2020:354, 74 punktą).

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su deleguotojo reglamento rengimu

35 Ieškovės ginčija ginčijamame sprendime pateiktus Komisijos atsakymus į vidaus peržiūros prašymą, susijusį su tam tikrais Deleguotojo reglamento rengimo aspektais. Trijose atskirose šio pagrindo dalyse jos tvirtina, kad šiais atsakymais pažeidžiama keletas nuostatų.

Dėl pirmosios dalies, grindžiamos Orhuso konvencijos 6–8 straipsnių ir Reglamento Nr. 1367/2006 9 straipsnio pažeidimu

36 Ieškovės teigia, kad ginčijamame sprendime pateiktas Komisijos atsakymas į prašymą peržiūrėti vidaus tvarka tam tikrus Deleguotojo reglamento rengimo aspektus neatitinka Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (OL L 124, 2005, p. 4), patvirtintos 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu 2005/370/EB dėl Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais sudarymo Europos bendrijos vardu (OL L 124, 2005, p. 1), 6–8 straipsniuose ir Reglamento Nr. 1367/2006 9 straipsnyje numatyto visuomenės informavimo ir konsultavimosi su ja lygio. Pirma, informavimo ir konsultavimosi procesas prasidėjo dar prieš priimant Reglamentą 2020/852. Antra, ieškovės mano, kad nors jos patenka į „suinteresuotos visuomenės“ apibrėžtį, kaip tai suprantama pagal minėtą konvenciją, jos nebuvo laikomos „suinteresuotaisiais asmenimis“, su kuriais Komisija konsultavosi. Trečia, 2020 metų antrą pusmetį ir 2021 metais sąvoka „visuomenės informavimas ir dalyvavimas“ įgijo kitokią prasmę, į kurią turėjo būti atsižvelgta per konsultacijų procesą. Ketvirta, ginčijamame sprendime pateikta nauja informacija, kuri nėra aiškiai nurodyta šiame deleguotajame reglamente ir į kurią nebuvo atsižvelgta jį rengiant, nors prieš priimant minėtą deleguotąjį reglamentą apie tai turėjo būti informuota visuomenė ir su ja turėjo būti konsultuojamasi.

37 Dublike ieškovės tvirtina, kad Komisija nenurodo, jog siekdama gauti pastabas šiuo konkrečiu klausimu, ji labai komunikavo dėl techninės analizės kriterijų taksonomijos tikslais ar rengiant deleguotąjį reglamentą. Jos laikosi nuomonės, kad Komisija taip pat nenurodo šių pastabų turinio ir kaip į jas atsižvelgta (kiek buvo įmanoma). Jos teigia, kad minėtas deleguotasis reglamentas bet kuriuo atveju patenka į „planų ar programų“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 9 straipsnį.

38 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

39 Ieškinio 48 punkte ieškovės nurodo, kad „prašyme [peržiūrėti vidaus tvarka] ginčijamas deleguotojo reglamento rengimo teisėtumas“ (ieškinio A.1 priedo p. 13 ir 14). Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad tame prašyme yra skyrius „Deleguotojo reglamento rengimo peržiūra“, kuris 13 puslapyje prasideda tokia pastraipa: „[ieškovės] prašo, kad [minėto] deleguotojo reglamento nuostatos dėl elektros energijos gamybos iš vėjo energijos [ekonominės] veiklos būtų iš naujo išnagrinėtos paisant Reglamento 2020/852 atitinkamose nuostatose numatytų etapų“. Vėliau ieškovės savo argumentus suskirstė į keturias grupes. Ši dalis apima trečiąją argumentų grupę, išdėstytą dviejuose punktuose, kurie suformuluoti taip:

„Trečia, peržiūrint atitinkamus techninės analizės kriterijus, turėtų būti numatytas ir išankstinis visuomenės informavimas, ir konsultacijos su visuomene, kaip reikalaujama Orhuso konvencijoje.

Visų pirma visuomenės informavimas ir konsultavimasis su ja dėl atitinkamų techninės analizės kriterijų turėtų būti grindžiamas peržiūrėto deleguotojo reglamento projektu.“

40 Vis dėlto iš nagrinėjamų punktų formuluočių, siejamų su įžangine dalimi, nematyti, kad ieškovės laikosi nuomonės, jog Komisija priėmė deleguotąjį reglamentą pažeisdama konkrečius Orhuso konvencijos aspektus, kuriais jame remiamasi.

41 Priešingai, iš ginčijamų punktų formuluočių veikiau matyti, kad, pasak ieškovių, Komisija turėjo atsižvelgti į procedūrinius aspektus vykdant būsimą deleguotojo reglamento peržiūrą vidaus tvarka, kurią ji turėjo atlikti.

42 Tuo remiantis, darytina išvada, kad, priešingai nei reikalaujama pagal šio sprendimo 26 punkte nurodytą jurisprudenciją, prašyme peržiūrėti vidaus tvarka ieškovės nenurodė konkrečių ir tikslių motyvų, kurie leistų suabejoti vertinimais, kuriais grindžiamas deleguotasis reglamentas, kaip administracinis aktas, jos taip pat nenurodė faktinių aplinkybių ar esminių teisinių argumentų, galinčių sukelti pagrįstų, t. y. esminių, abejonių dėl šiame deleguotajame reglamente, kaip akte, kurį prašoma peržiūrėti vidaus tvarka, Komisijos atlikto vertinimo.

43 Vis dėlto pagal šio sprendimo 28 punkte nurodytą jurisprudenciją Komisija neprivalėjo nagrinėti kitų nei ieškovės prašyme dėl vidaus peržiūros nurodytų motyvų. Konkrečiai kalbant, ji neprivalėjo rengiant ir priimant deleguotąjį reglamentą savo iniciatyva nagrinėti galimų motyvų, susijusių su visuomenės informavimu ir konsultavimusi su ja, kurių nenurodė ieškovės.

44 Taigi šią dalį reikia atmesti.

Dėl antrosios dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalies pažeidimu

45 Ieškovės teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija nepateikė atsakymo dėl kai kurių prašyme dėl vidaus peržiūros nurodytų aspektų ir taip pažeidė Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalį. Šie aspektai buvo susiję, pirma, su Komisijos pareiga prieš priimant deleguotąjį reglamentą surinkti visas būtinas ekspertines žinias, antra, su tuo, kad Tvaraus finansavimo platformos nuomonė dėl techninės analizės kriterijų buvo pateikta jau priėmus tą reglamentą, ir, trečia, su tuo, kad minėtas deleguotasis reglamentas ir 2023 m. birželio 27 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2023/2486, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/852 papildomas nustatant techninės analizės kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, kokiomis sąlygomis ekonominė veikla laikoma svariai prisidedančia prie tausaus vandens ir jūrų išteklių naudojimo ir apsaugos, perėjimo prie žiedinės ekonomikos, taršos prevencijos ir kontrolės arba biologinės įvairovės ir ekosistemų apsaugos ir atkūrimo ir ar ta ekonominė veikla nedaro reikšmingos žalos kitiems aplinkos tikslams, ir kuriuo dėl tam tikros informacijos apie tą ekonominę veiklą viešo atskleidimo iš dalies keičiamas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2021/2178 dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama konkrečiai apie tą ekonominę veiklą (OL L, 2023/2486), dėl kitų aplinkosaugos tikslų buvo priimti nesilaikant Reglamente 2020/852 nustatyto tvarkaraščio, todėl rengiant pirmąjį deleguotąjį reglamentą antrasis deleguotasis reglamentas nebuvo prieinamas.

46 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

47 Iš bylos medžiagos matyti, kad pirmi du ieškovių nurodyti aspektai (žr. šio sprendimo 45 punktą) susiję su pirmosiomis dviem argumentų grupėmis, išdėstytomis skyriuje „Deleguotojo reglamento rengimo peržiūra“ keturiose pastraipose, kurios išdėstytos taip:

„Pirma, į šią atitinkamų techninės analizės kriterijų peržiūrą turėtų būti įtrauktos Reglamento 2020/852 [20 straipsnio 2 dalyje] numatytos Tvaraus finansavimo platformos rekomendacijos.

Šiuo metu iš pačios [Tvaraus finansavimo platformos] ataskaitos matyti, kad „platformai pavesta sutelkti dėmesį į [techninės analizės kriterijus] ir pateikti Komisijai rekomendaciją dėl antrojo deleguotojo akto projekto dėl tvarios veiklos, susijusio su 3–6 aplinkos tikslais“ <…>.

Taigi atliekant peržiūrą turėtų būti atsižvelgiama į konkrečias [Tvaraus finansavimo platformos] gaires dėl kriterijų, pagal kuriuos būtų techniškai įvertinta, ar vėjo energijos gamyba svariai prisideda prie pirmųjų dviejų aplinkos tikslų, t. y. klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos.

Kita vertus, iš ankstesnio punkto matyti, kad Deleguotasis reglamentas neatitinka [Reglamento 2020/852] 23 straipsnio 4 dalyje numatyto reikalavimo „prieš priim[ant] sur[inkti] visas būtinas ekspertines žinias“.“

48 Pirmose trijose nagrinėjamose pastraipose nepateikiama jokių konkrečių motyvų dėl deleguotojo reglamento priėmimo teisėtumo. Tai, kad ieškovės laikėsi nuomonės, jog šis procesas buvo vykdomas netinkamai, išplaukia tik iš nagrinėjamos ketvirtosios pastraipos.

49 Taigi iš keturių nagrinėjamų pastraipų matyti, kad vienintelis tikslus ir konkretus motyvas, kurį ieškovės nurodė prašyme dėl vidaus peržiūros, buvo tas, kad Komisija pažeidė Reglamento 2020/852 23 straipsnio 4 dalį, kai prieš priimdama Deleguotąjį reglamentą ir jį rengdama nesurinko visų būtinų ekspertinių žinių, nes Tvaraus finansavimo platforma nepateikė jokios nuomonės dėl techninės analizės kriterijų, susijusių su klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos tikslais.

50 Vis dėlto ginčijamo sprendimo I priedo 3 punkte Komisija teigia, kad:

„Reglamento [2020/852] 20 straipsnio 2 dalies a punkte ir 38 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad Platforma konsultuoja Komisiją dėl techninės analizės kriterijų, o [to paties] reglamento 10 straipsnio 4 dalyje, 11 straipsnio 4 dalyje ir 54 konstatuojamojoje dalyje reikalaujama, kad Komisija konsultuotųsi su Platforma prieš priimdama deleguotuosius aktus, kuriuose pateikiami techninės analizės kriterijai, susiję su klimato kaitos švelninimu ir prisitaikymu prie jos. Šiose nuostatose nenurodyta konsultavimosi su Platforma tvarka ar tvarkaraštis, jose tik nurodyta, kad tokios konsultacijos turi vykti prieš priimant deleguotuosius aktus.

<…>

Remdamasi Reglamento [2020/852] 10 straipsnio 4 dalimi, 11 straipsnio 4 dalimi ir 20 straipsniu, 2020 m. lapkričio 19 d. Komisija paprašė Platformos pateikti nuomonę dėl deleguotojo akto projekto prieš jį priimant. 2020 m. lapkričio 20 d. Komisija paskelbė deleguotojo teisės akto projektą, dėl kurio viešosios konsultacijos vykdomos iki 2020 m. gruodžio 18 d. Tą dieną, 2020 m. gruodžio 18 d., Platforma pateikė savo pastabas dėl deleguotojo akto projekto [šiuo metu dokumentas prieinamas adresu

https://finance.ec.europa.eu/system/files/2020-12/201218-eu-platform-on-sustainable-finance-opinion-taxonomy-delegated-act_en.pdf], kurios buvo gautos vykdant viešąsias konsultacijas. Taigi rengiant deleguotąjį aktą ir prieš jį priimant buvo tinkamai konsultuojamasi su Platforma. Komisija galutinį projektą priėmė tik 2021 m. birželio 4 d. <…>“

51 Atsižvelgiant į šiuos suprantamus paaiškinimus, ieškovės klysta teigdamos, kad „[ginčijamame] sprendime nepaneigta aplinkybė, jog Platformos nuomonė konkrečiai dėl būsimo deleguotojo reglamento techninės analizės kriterijų buvo pateikta 2021 m. rugpjūčio 31 d., t. y. po Deleguotojo reglamento [priėmimo] 2021 m. birželio 4 d.“.

52 Iš tiesų Komisija ginčijamame sprendime suprantamai paaiškino, kad su Tvaraus finansavimo platforma buvo konsultuotasi, ir ji pateikė savo pastabas 2020 m. gruodžio 18 d., t. y. prieš priimdama deleguotąjį reglamentą, todėl priešingi ieškovių teiginiai yra nepagrįsti.

53 Kiek tai susiję su ieškovių nurodytu trečiuoju aspektu (žr. šio sprendimo 45 punktą), jis susijęs su ketvirtąja argumentų grupe, išdėstyta skyriaus „Deleguotojo reglamento rengimo peržiūra“ trijose pastraipose, kurios skamba taip:

„Ketvirta, atitinkamų techninės analizės kriterijų nagrinėjimas turėtų būti atliekamas atsižvelgiant į visus Reglamento 2020/852 <…> 9 straipsnyje <…> numatytus aplinkos tikslus, kaip numatyta kartu aiškinamuose Reglamento 2020/852 10–15 straipsniuose ir <…> 19 straipsnyje.

Konkrečiai, pirmasis deleguotasis aktas (dabar – Deleguotasis reglamentas) dėl pirmųjų dviejų aplinkos tikslų techninės analizės kriterijų (ir principo [nedaryti reikšmingos žalos] kitų aplinkosaugos tikslų atžvilgiu) turėjo būti priimtas ne vėliau kaip „2020 m. gruodžio 31 d., siekiant užtikrinti jo taikymą nuo 2022 m. sausio 1 d.“ (Reglamento 2020/852 10 straipsnio 6 dalis ir 11 straipsnio 6 dalis), o antrasis deleguotasis aktas, susijęs su kitų aplinkos tikslų techninės analizės kriterijais, – ne vėliau kaip „2021 m. gruodžio 31 d., siekiant užtikrinti jo taikymą nuo 2023 m. sausio 1 d.“ (Reglamento 2020/852 12–15 straipsnių 5 dalis).

Kitaip tariant, abu minėti deleguotieji aktai turėjo būti <…> parengti ir priimti prieš pradedant taikyti pirmąjį iš jų (Deleguotąjį reglamentą). Taigi Deleguotasis reglamentas turėtų būti peržiūrimas atsižvelgiant į antrąjį deleguotąjį aktą, kaip iš pradžių numatyta Reglamente 2020/852.“

54 Kaip teisingai nurodo ieškovės, Komisija ginčijamame sprendime šio klausimo nenagrinėjo. Vis dėlto ji teigia, kad, atsižvelgiant į tai, jog šis aspektas nebuvo pagrįstas, jis buvo nepriimtinas pagal šio sprendimo 26 punkte nurodytą jurisprudenciją, todėl Komisija negalėjo į jį atsakyti.

55 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Reglamento 2020/852 10 ir 11 straipsnių 6 dalyje iš tiesų numatyta, kad Komisija turi priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi dviejų aplinkos tikslų – klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos – techninės analizės kriterijai, „ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d., siekiant užtikrinti, kad jis būtų pradėtas taikyti nuo 2022 m. sausio 1 d.“. Kita vertus, Reglamento 2020/852 12–15 straipsnių 5 dalyje nustatyta, kad Komisija „ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d.“ priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kitų keturių Reglamento 2020/852 9 straipsnyje išvardytų aplinkosaugos tikslų techninės analizės kriterijai, „siekiant užtikrinti, kad [jie] būtų pradėt[i] taikyti nuo 2023 m. sausio 1 d.“.

56 Iš tikrųjų Komisija deleguotąjį reglamentą priėmė tik 2021 m. birželio 4 d., ir jis jau taikomas nuo 2022 m. sausio 1 d. (Deleguotojo reglamento 3 straipsnio antra pastraipa). Deleguotąjį reglamentą 2023/2486 dėl kitų keturių aplinkosaugos tikslų Komisija priėmė 2023 m. birželio 27 d. Jis taikomas nuo 2024 m. sausio 1 d. (to deleguotojo reglamento 6 straipsnio antra pastraipa).

57 Taigi atrodo, kad nebuvo laikomasi Reglamento 2020/852 10 ir 11 straipsnių 6 dalyje bei šio reglamento 12–15 straipsnių 5 dalyje nustatytų priėmimo terminų.

58 Vis dėlto šioje byloje ieškovės teigia, kad deleguotasis reglamentas turėjo būti parengtas žinant Deleguotojo reglamento 2023/2486 turinį dėl kitų keturių aplinkos tikslų. Taigi jos laikosi nuomonės, kad pastarojo nebuvimas, kai buvo rengiamas deleguotasis reglamentas, daro šį reglamentą negaliojančiu.

59 Tai, kad Deleguotasis reglamentas 2023/2486 dėl kitų keturių aplinkosaugos tikslų buvo priimtas vėliau nei deleguotasis reglamentas, atitinka Reglamento 2020/852 10 ir 11 straipsnių 6 dalyje bei šio reglamento 12–15 straipsnių 5 dalyje nustatytus terminus. Net jei būtų laikomasi šių terminų, deleguotasis reglamentas turėjo būti priimtas „ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d.“, o Deleguotasis reglamentas 2023/2486 dėl kitų keturių aplinkosaugos tikslų – tik „ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d.“. Taigi akivaizdu, kad visiškai laikytasi minėtose Reglamento 2020/852 nuostatose nustatytos dviejų deleguotųjų reglamentų sekos, nors šie reglamentai ir buvo priimti pavėluotai.

60 Šiomis aplinkybėmis, net ir darant prielaidą, kad šis ieškovių argumentas yra priimtinas, nesvarbu, ar prašymo dėl vidaus peržiūros, ar šio ieškinio nagrinėjimo etape, bet kuriuo juo negali būti grindžiamos pagrįstos, t. y. esminės, abejonės dėl Komisijos deleguotajame reglamente atliktų vertinimų.

61 Tuo remiantis, darytina išvada, kad reikia atmesti visą šią dalį.

Dėl trečiosios dalies, grindžiamos Reglamento 2020/852 10 straipsnio 4 dalies, 11 straipsnio 4 dalies ir 20 straipsnio 2 dalies pažeidimu

62 Ieškovės iš esmės laikosi nuomonės, kad prieš priimant deleguotąjį reglamentą nebuvo tinkamai konsultuotasi su Reglamento 2020/852 20 straipsnyje numatyta Tvaraus finansavimo platforma, todėl pažeista Reglamento 2020/852 10 straipsnio 4 dalis, 11 straipsnio 4 dalis ir 20 straipsnio 2 dalis. Jų teigimu, ginčijamame sprendime nepaneigtas prašyme dėl vidaus peržiūros nurodytas teiginys, kad pati platforma nurodė, jog jai buvo pavesta iš esmės nagrinėti deleguotojo akto projektą dėl kitų aplinkosaugos tikslų. Be to, su ta platforma konkrečiai nesikonsultuota dėl techninės analizės kriterijų, nurodytų minėtame deleguotajame reglamente. Platforma nuomonę šiuo klausimu pateikė tik po to, kai buvo priimtas tas deleguotasis reglamentas. Ieškovių teigimu, tai, kad minėtame sprendime nenurodytas Komisijos įsipareigojimas ištaisyti šiuos pažeidimus, taip pat turi būti laikoma Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu.

63 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

64 Ieškovių šioje dalyje pateikti teiginiai yra susiję su pirmąja argumentų grupe, nurodyta skyriuje „Deleguotojo reglamento rengimo peržiūra“.

65 Kaip priminta šio sprendimo 50 ir 52 punktuose, ginčijamame sprendime paaiškinta, kad Komisija paprašė Tvaraus finansavimo platformos pateikti nuomonę dėl deleguotojo akto projekto prieš jį priimant, kad 2020 m. lapkričio 20 d. Komisija paskelbė deleguotojo akto projektą viešai konsultacijai iki 2020 m. gruodžio 18 d. ir kad 2020 m. gruodžio 18 d. Platforma pateikė savo pastabas dėl deleguotojo akto projekto.

66 Ieškinyje ieškovės remiasi kitu dokumentu, kurio tariama data yra 2021 m. rugpjūčio 31 d., nurodydamos dvi aplinkybes. Pirma, iš šio dokumento matyti, kad Tvaraus finansavimo platforma manė, jog jai pavesta nagrinėti tik antrąjį deleguotojo akto projektą, susijusį su kitais keturiais aplinkosaugos tikslais. Antra, tik išnagrinėjusi šį dokumentą minėta platforma pateikė savo nuomonę būtent dėl „būsimo deleguotojo reglamento“ techninės analizės kriterijų.

67 Vis dėlto, kaip teisingai nurodo Komisija, nagrinėjamas dokumentas, kuriuo remiasi ieškovės, nagrinėjamu atveju nėra svarbus. Iš tiesų, iš Tvaraus finansavimo platformos interneto svetainės matyti, kad 2021 m. rugpjūčio 3 d. ji paskelbė nuomonės dėl techninės analizės kriterijų, susijusių su kitais keturiais aplinkosaugos tikslais, projektą, kad būtų galima pateikti pastabas, o galutinė nuomonė buvo paskelbta 2022 m. kovo 30 d.

68 Iš esmės šio sprendimo 67 punkte nurodytos nuomonės niekaip nesusijusios su pirmaisiais dviem aplinkosaugos tikslais, kuriems deleguotajame reglamente nustatyti techninės analizės kriterijai. Vadinasi, šiuo atveju jie nėra svarbūs.

69 Dėl likusios dalies ieškovės iš esmės teigia, kad 2020 m. gruodžio 18 d. Tvaraus finansavimo platformos nuomonė buvo neišsami, nes ši platforma išnagrinėjo tik bendrus klausimus ir neaptarė konkrečių techninės analizės kriterijų. Remdamosi šia aplinkybe ieškovės daro išvadą, kad deleguotojo reglamento priedai su šiais kriterijais nebuvo pridėti prie deleguotojo reglamento projekto, kurį Komisija nusiuntė Platformai, kad ji pateiktų savo nuomonę.

70 Šiuo klausimu Komisija tvirtina, kad tiek deleguotojo reglamento projektas, tiek jo priedai 2020 m. lapkričio 19 d. buvo pateikti Tvaraus finansavimo platformai, kad ji pateiktų savo nuomonę.

71 Nagrinėjamu atveju iš Komisijos portale „Geresnė teisėkūra“ pateiktos informacijos matyti, kad deleguotojo reglamento projektas ir du jo priedai buvo paskelbti 2020 m. lapkričio 20 d. viešajai konsultacijai iki 2020 m. gruodžio 18 d. Taigi, net darant prielaidą, kad 2020 m. lapkričio 19 d., kai Komisija paprašė Tvaraus finansavimo platformos pateikti nuomonę dėl projekto, ji šių priedų nepateikė; ši platforma turėjo galimybę su jais susipažinti vėliausiai kitą dieną po to, kai jai buvo išsiųstas prašymas, ir galėjo į juos atsižvelgti teikdama nuomonę.

72 Taigi, atsižvelgiant į tai, kad ieškovės negalėjo paneigti Komisijos teiginio, jog dėl deleguotojo reglamento projekto ir jo priedų, kuriuose išsamiai išdėstyti techninės analizės kriterijai, buvo konsultuotasi su Tvaraus finansavimo platforma, nėra svarbu ir tai, kad minėta platforma pateikė ne išsamią nuomonę dėl šių techninės analizės kriterijų, o tik bendro pobūdžio pastabas.

73 Iš tikrųjų nors Reglamento 2020/852 10 ir 11 straipsnių 4 dalyje numatyta, kad „[p]rieš priimdama šio straipsnio 3 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su 20 straipsnyje nurodyta Platforma dėl techninių analizės kriterijų, nurodytų šio straipsnio 3 dalyje“, šios nuostatos negali būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiama priimti šiuos deleguotuosius aktus, kai, kaip nagrinėjamu atveju, minėta platforma aiškiai nepateikė nuomonės dėl visų jai pateiktų deleguotųjų aktų projektų aspektų, dėl kurių buvo prašyta jos nuomonės.

74 Taigi ši dalis turi būti atmesta, vadinasi, reikia atmesti visą pirmąjį pagrindą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su klimato kaitos švelninimu

75 Ieškinio antrąjį pagrindą sudaro keturios dalys, nurodant, pirma, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 37 straipsnio, SESV 191 straipsnio ir Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies f punkto pažeidimą, antra, Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies a punkto pažeidimą, trečia, Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies a ir j punktų pažeidimą ir, ketvirta, Reglamento 2020/852 19 straipsnio 3 dalies pažeidimą.

76 Ieškovės iš esmės ginčija du, jų manymu, Komisijos taikytus metodus nustatant elektros energijos gamybos iš vėjo energijos techninės analizės kriterijus. Iš esmės jos teigia, kad ginčijamame sprendime grįsdama šiuos du metodus, nepaisant argumentų, kuriuos jos buvo pateikusios prašyme dėl vidaus peržiūros, Komisija pažeidė įvairias Sąjungos teisės nuostatas.

77 Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad prieš pradedant analizuoti keturias ieškovių nurodytas dalis, tikslinga trumpai apibendrinti šiuos du ieškovių priekaištus.

78 Pirma, ieškovės kritikuoja tai, kad elektros energijos gamybos iš vėjo energijos techninės analizės kriterijuose nereikalaujama, kad iš vėjo energijos pagamintos elektros energijos kilovatvalandei (kWh) tenkantis išmetamo CO_2 kiekis būtų realiai išmatuotas ir atitiktų tam tikrą ribą. Iš tiesų deleguotojo reglamento I priedo 4.3 punkte kaip svaraus prisidėjimo prie klimato kaitos švelninimo techninės analizės kriterijus numatyta tik tai, kad „[v]ykdant veiklą gaminama elektra iš vėjo energijos“. Šalys neginčija, kad tai praktiškai reiškia, jog minėtame deleguotajame reglamente laikoma, kad šios ekonominės veiklos vykdymas visada svariai prisideda prie klimato kaitos švelninimo, nepaisant konkrečių aplinkybių.

79 Ieškovės tokią situaciją apibūdina kaip „atleidimą“ nuo pareigos atlikti faktinį kiekybinį CO_2 emisijos, tenkančios vienai vėjo jėgainėse pagamintos elektros energijos kWh, matavimą ir kaip „prezumpciją“, kad ši veikla visada svariai prisideda prie klimato kaitos švelninimo.

80 Antra, ieškovės laikosi nuomonės, kad būtina atsižvelgti į elektros energijos gamybos iš vėjo energijos „nepastovumą“. Elektros energijos, pagamintos naudojant atsinaujinančius energijos šaltinius, ypač vėjo energiją, kiekis priklauso nuo meteorologinių aplinkybių, ypač nuo vėjo intensyvumo vėjo energijos atveju. Vadinasi, elektros energijos gamybos iš vėjo energijos įrenginys ne visada tiektų tą pačią elektrinę galią elektros tinklui, taigi galiausiai ir elektros energijos vartotojams. Ši galia priklausys nuo meteorologinių sąlygų. Taigi galėtų būti, kad, siekiant patenkinti elektros energijos poreikį bet kuriuo metu, reikėtų naudotis kitomis elektrinėmis, kad jos „kompensuotų“ vėjo elektrinės „nepakankamą gamybą“.

81 Ieškovių teigimu, siekiant teisingai įvertinti dėl elektros energijos gamybos iš vėjo energijos susidarantį išmetamo CO_2 kiekį, reikia atsižvelgti į tų kitų elektrinių, kurios „kompensuoja“ vėjo elektrinės „nepakankamą gamybą“, išmetamą CO_2 kiekį. Deleguotajame reglamente nenustatyta pareiga atsižvelgti į tokį išmetamų teršalų kiekį, o tai ieškovės vėlgi įvardija kaip „išimtį“.

82 Prieš pradedant nagrinėti keturias šio pagrindo dalis, būtina pareikšti nuomonę dėl 2023 m. gruodžio 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos gautame ieškovių rašte nurodytų argumentų priimtinumo.

Dėl 2023 m. gruodžio 6 d. teismo kanceliarijos gautame rašte ieškovės nurodytų argumentų priimtinumo

83 2023 m. gruodžio 6 d. teismo kanceliarija gavo ieškovių raštą su priedu, t. y. Komisijos pranešimu „Reikšmingos žalos nedarymo principo taikymo pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės reglamentą techninės gairės“ (OL C, C/2023/111). Jų nuomone, šis raštas ir jo priedas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalį yra priimtini kaip nauji įrodymai, nes tas pranešimas tapo prieinamas tik po ieškinio pateikimo ir pasibaigus rašytinei proceso stadijai. Jos iš esmės laikosi nuomonės, kad šis pranešimas patvirtina jų argumentus, kuriais grindžiamas ieškinio antrasis pagrindas, kad reikia atsižvelgti į elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovų pobūdį, taip pat argumentus, kuriais jos tvirtina, kad Komisija nepaisė technologinio neutralumo.

84 2023 m. gruodžio 12 d. teismo kanceliarija informavo šalis, kad, be kita ko, Komisija buvo pakviesta per teismo posėdį pateikti poziciją dėl 2023 m. gruodžio 6 d. ieškovių teismo kanceliarijai pateikto rašto ir jo priedo priimtinumo ir pagrįstumo.

85 Šiuo klausimu Komisija pasisakydama per teismo posėdį pateikė savo pastabas, kurios buvo įtrauktos į teismo posėdžio protokolą. Ji teigia, kad pranešimas, pridėtas prie 2023 m. gruodžio 6 d. kanceliarijos gauto ieškovių rašto, yra nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nereikšmingas.

86 Pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

87 Remiantis jurisprudencija, Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalis taip pat taikoma prieštaravimams ar argumentams (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

88 Kaip minėta šio sprendimo 83 punkte, 2023 m. gruodžio 6 d. teismo kanceliarijos rašte ieškovės iš esmės teigia, kad prie jo pridėtas pranešimas patvirtina jų argumentus, kuriais grindžiamas ieškinio antrasis pagrindas, kad reikia atsižvelgti į elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovų pobūdį, ir jų argumentus, kad Komisija nepaisė technologinio neutralumo. Taigi, atsižvelgiant į tai, kad ieškovės šiame rašte nurodytus argumentus grindžia prie jo pridėtu pranešimu, jos pateikia naujus argumentus, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį.

89 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 83 punkte, ieškovės laikosi nuomonės, kad 2023 m. gruodžio 6 d. teismo kanceliarijos gautas raštas ir jo priedas yra priimtini, nes kaip priedas pridėtas pranešimas, kuriuo grindžiami tame rašte pateikti nauji argumentai, tapo prieinamas tik jau pareiškus ieškinį ir pasibaigus rašytinei proceso šioje byloje daliai. Taigi jos iš esmės tvirtina, kad minėto pranešimo paskelbimas yra teisinė ar faktinė aplinkybė, kuri tapo žinoma vykstant procesui, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį, ir kuri pateisina naujų šiame rašte išdėstytų argumentų pateikimą.

90 Nors tiesa, kad nagrinėjamas pranešimas buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje tik 2023 m. spalio 11 d., t. y. tik pasibaigus rašytinei proceso šioje byloje daliai (apie tai ieškovės buvo informuotos teismo kanceliarijos 2023 m. gegužės 4 d. raštu), reikia pažymėti, kad dvi konkrečios šio pranešimo dalys, kuriomis remiasi ieškovės, t. y. 2.4 punkto „Pagrindiniai atitikties [reikšmingos žalos

nedarymo principams] vertinimo principai“ pirmoji ir trečioji pastraipos identiškai jau buvo numatytos ankstesnėje šio pranešimo redakcijoje, paskelbtoje Oficialiajame leidinyje 2021 m. vasario 18 d. (OL C 58, 2021, p. 1), taigi dar prieš pareiškiant ieškinį.

91 Taigi, atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamos ištraukos buvo paskelbtos dar prieš pareiškiant ieškinį, jos negali būti laikomos teisinėmis ar faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį. Tai, kad jos pakartotinai paskelbtos pasibaigus rašytinei proceso daliai, negali pakeisti šios išvados.

92 Tuo remiantis, darytina išvada, kad 2023 m. gruodžio 6 d. teismo kanceliarijos gautame ieškovių rašte išdėstyti argumentai turi būti atmesti kaip nepriimtini, nesant būtinybės nagrinėti nei paties rašto, nei prie jo pridėto pranešimo priimtinumo.

Dėl pirmos dalies, grindžiamos Pagrindinių teisių chartijos 37 straipsnio, SESV 191 straipsnio ir Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies f punkto pažeidimu

93 Ieškovės laikosi nuomonės, kad elektros energijos gamybos iš vėjo energijos atveju deleguotajame reglamente nenustatyta pareiga realiai išmatuoti, kiek CO_2 išmeta viena kWh, arba nustatyti elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovumo poveikį CO_2 kiekiui, kurį išmeta viena kWh pagamintos elektros energijos, atsižvelgiant bendrai į visus energijos šaltinius. Priešingai, šis deleguotasis reglamentas grindžiamas prielaida, kad elektros energijos gamyba iš vėjo energijos atitinka Reglamento 2020/852 reikalavimus.

94 Ieškovių teigimu, taikant tokį požiūrį vengiama ieškoti ir nagrinėti įtikinamus mokslinius įrodymus, susijusius su šia veikla, o tai neatitinka atsargumo principo, ir neatsižvelgiama į turimus mokslinius ir techninius duomenis, o tai prieštarauja
Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies f punktui ir SESV 191 straipsnio 1 daliai. Toks požiūris taip pat nelaikytinas apdairiu ir racionaliu gamtos išteklių naudojimu ir neturėtų būti laikomas įrodymu, kad šia veikla prisidedama prie kovos su klimato kaita, kaip tai suprantama pagal SESV 191 straipsnį. Taip nebūtų užtikrinta aukšto lygio aplinkos apsauga ir jos kokybės gerinimas pagal tvaraus vystymosi principą, o tai prieštarauja Pagrindinių teisių chartijos 37 straipsniui.

95 Ieškovės teigia, kad Tarpvyriausybinės klimato kaitos komisijos (IPCC) tyrimas negali būti laikomas pateikiančiu mokslinius duomenis, kuriais remiantis gali būti nustatyti techninės analizės kriterijai, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2020/852 19 straipsnį. Jų nuomone, šio reglamento 19 straipsnio 1 dalies f punkte kalbama apie analizę sektoriaus (šiuo atveju – elektros energijos sektoriaus) lygmeniu ir apie būtinybę palyginti sektoriaus veiklos rezultatus, atsižvelgiant į tai, kiek jais atitinkamai prisidedama prie aplinkos tikslų. Jos laikosi nuomonės, kad duomenys apie išmetamą CO_2 kiekį, tenkantį vienai kWh elektros energijos pagaminti, pagal šaltinius ir realiuoju laiku yra lengvai prieinami.

96 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

97 Iš bylos medžiagos matyti, kad prašymo dėl vidaus peržiūros skyriuje „Elektros energijos gamyba iš vėjo energijos, kiek tai susiję su klimato kaitos švelninimu“ ieškovės nurodė:

„Pirma, pirmiau nurodytas teiginys nėra „techninės analizės kriterijus“, kaip jis suprantamas pagal Reglamentą 2020/852, todėl neatitinka Reglamento 2020/852 reikalavimo, kiek tai susiję su klimato kaitos švelninimu.

Reglamento 2020/852 10 straipsnio 1 dalyje konkrečiai reikalaujama, kad kiekviena veikla „svariai prisid[ėtų] prie šiltnamio efektą sukeliančių dujų koncentracijos atmosferoje stabilizavimo tokiu mastu, kad sustabdomas pavojingas antropogeninis poveikis klimato sistemai, ir kuris atitinka [atsižvelgiant į] ilgalaikį tikslą dėl temperatūros, nustatytą Paryžiaus susitarime, neišmetant šiltnamio efektą sukeliančių dujų ar sumažinant jų išmetimą arba geriau absorbuojant išmestas šiltnamio efektą sukeliančias dujas“.

Deleguotajame reglamente neįrodyta, kad elektros energijos gamybos iš vėjo energijos veikla reikšmingai prisidedama, ir kiek, prie šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stabilizavimo, prevencijos ar mažinimo arba jų absorbavimo didinimo.

Tai, kad nėra įrodymų, yra svarbu, atsižvelgiant į Reglamento 2020/852 tikslą ir „techninės analizės kriterijus“, kurie turi būti jame nurodyti.

Viena vertus, Reglamente 2021/1119 (Europos klimato teisės aktas), kuriame nustatyti privalomi išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslai, aiškiai daroma nuoroda į Reglamentą 2020/852 vertinant pažangą siekiant šio tikslo.

Kita vertus, Reglamente 2018/1999 dėl energetikos sąjungos ir klimato politikos veiksmų valdymo taip pat reikalaujama, kad atsinaujinančiųjų energijos išteklių atitinkamas poveikis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiui būtų vertinamas, o ne preziumuojamas.

Antra, net jei būtų laikoma, kad minėtas teiginys yra techninės analizės kriterijus, iš tikrųjų tai yra prielaida, o ne kriterijus. Tokį aiškinimą patvirtina techninių ekspertų grupės ataskaitos [techninio priedo] tekstas, kuriame teigiama, kad „šiuo metu vėjo energijai netaikomas reikalavimas atlikti [gaminio anglies pėdsako] arba [šiltnamio efektą sukeliančių dujų] kiekio vertinimą per visą gyvavimo ciklą, tačiau turi būti atliekama reguliari peržiūra pagal mažėjimo ribą. Vėjo energiją šiuo metu apima taksonomija, kuri reguliariai peržiūrima“ (p. 218).

Trečia, prie techninių ekspertų grupės ataskaitos pridėto [techninio priedo] siūlomo argumentavo dalyje „Pagrindimas“ neatsižvelgiama į šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą dėl nepastovaus veiklos pobūdžio (priklausomybė nuo vėjo ir jo prieinamumo bei dėl rezervinių elektros energijos gamybos pajėgumų išmetamų teršalų).

Kitaip tariant, elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovus pobūdis reiškia, kad sprendžiant klausimą, ar ji gali būti laikoma tvaria aplinkos požiūriu, reikia atsižvelgti ir į numatomą nepastovumo lygį, atsižvelgiant į tai, kad jis skirsis priklausomai nuo bendrai prieinamos vėjo struktūros ir kitų elektros energijos gamybos šaltinių (atitinkamoje valstybėje narėje), ir jų išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, kuris taip pat turės įtakos vartojimui tiekiamos elektros energijos išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiui.

Ketvirta, teiginys, kad „[v]ykdant veiklą elektros energija gaminama iš vėjo energijos“, susijęs tik su elektros energijos gamyba, o ne elektros energijos vartojimu.

Faktinis matavimas, ar konkrečia elektros energijos gamyba svariai prisidedama prie klimato kaitos švelninimo, t. y. prie išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo, [turi būti atliekamas], kai kalbama apie bendrąjį galutinį energijos suvartojimą, kaip tai apibrėžta Direktyvos (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją 2 straipsnio 4 dalyje.

Konkrečiai kalbant, deleguotasis reglamentas susijęs tik su investicijomis į elektros energijos gamybos iš vėjo energijos pajėgumus, t. y. su elektros energijos gamyba iš šio šaltinio. Kita vertus, faktinis šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimas, taigi ir svarus prisidėjimas siekiant tikslo prisitaikyti prie klimato kaitos, negali būti matuojamas vien pagal vartojant energiją, šiuo atveju – elektros energiją, išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį.

Į šį elektros energijos gamybos ir vartojimo skirtumą turėjo būti atsižvelgta deleguotajame reglamente ir vykdant vidaus peržiūrą.

Penkta, bet kuriuo atveju deleguotojo reglamento teiginys nėra pagrįstas jokia informacija ar įrodymais.“

98 Pritariant Komisijai, pirmiausia reikia pažymėti, kad prašymo atlikti peržiūrą vidaus tvarka skirsnyje „Elektros energijos gamyba iš vėjo energijos, kiek tai susiję su klimato kaitos švelninimu“ ieškovės nenurodo nei Pagrindinių teisių chartijos 37 straipsnio, nei Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies f punkto. Tuo remiantis, darytina išvada, kad pagal šio sprendimo 28 punkte nurodytą jurisprudenciją ieškinyje nurodyti argumentai, grindžiami šiomis nuostatomis, yra nauji, todėl nepriimtini. Tame prašyme taip pat niekur neminimas SESV 191 straipsnis, todėl šia nuostata grindžiami argumentai taip pat yra nauji, taigi nepriimtini.

99 Bet kuriuo atveju, nors ieškovės šioje dalyje iš esmės tvirtina, kad deleguotasis reglamentas nepagrįstas įtikinamais moksliniais įrodymais, kiek tai susiję su techninės analizės kriterijų nustatymu, iš ieškinio 77 punkto aiškiai matyti, kad, priešingai nei teigia Komisija, ieškovės ginčija ginčijamo sprendimo, o ne deleguotojo reglamento teisėtumą.

100 Ginčijamo sprendimo IV priedo 1.1 punkte Komisija taip atsakė į ieškovių teiginius dėl klimato kaitos švelninimo kriterijaus:

„Deleguotajame akte apibrėžiami techninės analizės kriterijai, taikomi vertinant svarų prisidėjimą ir [reikšmingos žalos nedarymo] principą, atsižvelgiant į aplinkosaugos tikslus, būdingus įvairioms ekonominės veiklos rūšims. Svarus prisidėjimas prie aplinkosaugos tikslų yra apibrėžtas Reglamento [2020/852] 10–15 straipsniuose, o reikšminga žala aplinkosaugos tikslams yra apibrėžta [šio reglamento] 17 straipsnyje. Tiksli ekonominės veiklos rūšių apimtis apibrėžta deleguotajame akte. Atsižvelgiant į tai, kad [šiame reglamente] dėmesio skiriama ekonominei veiklai, nebuvo įmanoma išplėsti vertinimo apimties ir atlikti analizę visos sistemos lygmeniu. Kiekviena veikla buvo vertinama pagal tai, ar ja svariai prisidedama prie klimato tikslų ir ar daroma reikšminga žala kitiems aplinkos tikslams, nevertinant kitos su ja susijusios veiklos. Laikantis šio požiūrio, neįmanoma atsižvelgti į veiklos nepastovų pobūdį.

Prie deleguotojo akto pridėtame poveikio klimato kaitai vertinime paaiškinta, kodėl visai elektros energijos gamybos veiklai taikoma technologiškai neutrali, gyvavimo ciklu pagrįsta kiekybinė 100 g CO_2/kWh riba. Jame taip pat pateiktas pagrindimas, kodėl nustatyta išimtis, leidžianti netaikyti pareigos apskaičiuoti išmetamųjų teršalų kiekį per visą gyvavimo ciklą ir *de facto* netaikyti pareigos laikytis technologiškai neutralios ribos. Remdamasi įtikinamais moksliniais įrodymais, kuriuos visų pirma pateikė IPCC <…>, grindžiamais pasauliniais duomenimis apie elektros energijos tiekimo technologijų gyvavimo ciklo metu išmetamų teršalų kiekį, Komisija, vadovaudamasi [Techninės ekspertų grupės] požiūriu, nusprendė tam tikroms veiklos rūšims netaikyti šios ribos. Kalbama tik apie tokius atvejus, kurių pasaulinė gyvavimo ciklo metu išmetamų teršalų kiekio mediana buvo mažesnė nei 100 g CO_2 už kWh. Remiantis IPCC duomenimis, vėjo energijos (tiek sausumoje, tiek jūroje) gyvavimo ciklo metu išmetamų

[šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD)] kiekis yra gerokai mažesnis už nustatytą ribą (ne daugiau kaip 56 g CO_2/kWh). Taigi ribą be kuriuo atveju atitiktų elektros energijos gamybos iš vėjo energijos veikla, o likęs taikytinas reikalavimas yra susijęs tik su gyvavimo ciklo apskaičiavimu pagal vieną iš trijų alternatyvių technologijų. Atsižvelgdama į IPCC atliktų tyrimų dėl gyvavimo ciklo metu išmetamų teršalų rezultatus, į pripažinimą, kad tam tikros mažai teršalų išmetančios veiklos atveju kaip kriterijai bus taikoma tik administracinė procedūra, ir į Europos energetikos politikos kryptį – skatinančią sparčiai diegti atsinaujinančiąją energiją ir kurioje atsižvelgiama į Reglamento [2020/852] 19 straipsnio 1 dalies k punkto reikalavimą, pagal kurį kriterijais turi būti lengva naudotis, Komisija nusprendė vėjo energijos atžvilgiu netaikyti pareigos tenkinti elektros energijos gamybos veiklai taikomų kiekybinės techninės analizės kriterijų.“

101 Taigi ginčijamame sprendime Komisija aiškiai nurodė priežastis, dėl kurių ji nusprendė nustatyti elektros energijos gamybos iš vėjo energijos techninės analizės kriterijus, kiek tai susiję su svaraus prisidėjimo prie klimato kaitos švelninimo kriterijumi, kaip tai padarė deleguotajame reglamente. Ji rėmėsi prie to deleguotojo reglamento pridėtu poveikio vertinimu, iš kurio buvo matyti, kad ji rėmėsi įtikinamais moksliniais įrodymais, visų pirma pateiktais IPCC.

102 Dubliko 77 punkte ieškovės teigia, kad „[nors] [Komisijos] nurodyti tyrimai gali pateisinti dvi išimtis ir prielaidą, [jie] vis dėlto nėra moksliniai duomenys, kuriais remiantis gali būti nustatyti „techninės analizės kriterijai“, kaip jie suprantami pagal Reglamento 2020/852 19 straipsnį“. Jos mano, kad tai yra „prieštaravimas“ (dubliko 78 punktas) ir kad pagal konkrečią Reglamento 2020/852 nuostatą Komisija turėjo ne tik atlikti „analizę sektoriaus (šiuo atveju – elektros energijos sektoriaus) lygmeniu, bet ir palyginti sektoriaus veiklos rezultatus, atsižvelgiant į tai, kaip jais atitinkamai prisidedama prie aplinkos tikslų“ (dubliko 80 punktas), o tai „dėl dviejų išimčių ir prielaidų“ tampa neįmanoma (dubliko 81 punktas).

103 Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad dubliko 79 punkte ieškovių cituojamas tekstas iš tiesų paimtas iš Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies j punkto, o ne iš 19 straipsnio 1 dalies f punkto, kaip jos nurodo. Ši pirmoji nuostata bet kuriuo atveju nebuvo paminėta nei prašyme dėl vidaus peržiūros, nei ieškinyje, kiek tai susiję su šia dalimi. Taigi šia nuostata grindžiami argumentai yra nepriimtini.

104 Kita vertus, dubliko 77 punkte ieškovės aiškiai pripažįsta, kad iš ginčijamo sprendimo matyti, jog Komisija rėmėsi moksliniais duomenimis. Taigi jos prieštarauja savo argumentui, kad Komisija nesirėmė įtikinamais moksliniais duomenimis. Be to, kiti dublike pateikti argumentai, pagal kuriuos techninės analizės kriterijai neatitinka Reglamento 2020/852 dėl kitų priežasčių, yra nepriimtini, nes yra nauji.

105 Atsižvelgiant į tai, kad ieškovės pripažino, jog ginčijamame sprendime nurodyta, jog techninės analizės kriterijai, kiek tai susiję su svariu prisidėjimu prie klimato kaitos švelninimo gaminant elektros energiją iš vėjo energijos, yra pagrįsti įtikinamais moksliniais duomenimis, ši dalis bet kuriuo atveju turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl antros dalies, grindžiamos Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies a punkto pažeidimu

106 Ieškovės teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog deleguotajame reglamente nenustatyta pareiga atlikti faktinį kiekybinį išmetamo CO_2 kiekio, tenkančio vienai kWh elektros energijos, pagamintos iš vėjo energijos, matavimą arba elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovumo poveikio išmetamam CO_2 kiekiui, tenkančiam vienai kWh pagamintos elektros energijos, matavimą,

atsižvelgiant į visus energijos šaltinius kartu, jis neatitinka Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies reikalavimo, kad turi būti nustatyta, ar, ir kiek, veikla svariai prisidedama prie šiltnamio efektą sukeliančių dujų koncentracijos atmosferoje stabilizavimo. Komisijos teiginiai ginčijamame sprendime, kad nebuvo galima atsižvelgti į nepastovumą, rodo, jog nepastovumas yra Komisijai žinomas faktas. Neatsižvelgdama į jį, Komisija tariamai padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Toks Komisijos požiūris reikštų, kad vengiama atlikti bendrą visos veiklos poveikio aplinkai vertinimą. Be to, Komisija, nusprendusi, kad nereikia atlikti faktinio kiekybinio išmetamo CO_2 kiekio, tenkančio vienai kWh iš vėjo energijos pagamintos elektros energijos, matavimo arba įvertinti nepastovumo poveikio, viršijo minėto reglamento 10 straipsnio 3 dalies a punkte jai suteiktus įgaliojimus.

107 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

108 Pirma, reikia pažymėti, kad nors iš ieškovių ieškinyje pateiktų argumentų gali susidaryti įspūdis, jog jos kritikuoja deleguotąjį reglamentą, iš ieškinio 82 punkto aiškiai matyti, kad jos laikosi nuomonės, jog ginčijamame sprendime pateiktas Komisijos atsakymas į prašymą dėl vidaus peržiūros prieštarauja Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies a punktui. Taigi šie argumentai turi būti laikomi susijusiais su tuo sprendimu.

109 Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies a punkte numatyta, kad „Komisija <…> priima deleguotąjį aktą, kuriuo <…> šio straipsnio 1 ir 2 dalys papildomos nustatant techninės analizės kriterijus, pagal kuriuos nustatomos sąlygos, kuriomis konkreti ekonominė veikla laikytina svariai prisidedančia prie klimato kaitos švelninimo“.

110 Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies a punkte minimos tik „sąlygos, kuriomis“ veikla laikoma svariai prisidedančia prie klimato kaitos švelninimo. Taigi ieškovės klysta teigdamos, kad iš šios nuostatos matyti, jog ja „[siekiama] nustatyti, ar veikla [prisideda prie tokio tikslo] ir kokiu mastu“. Minėtoje nuostatoje iš tiesų nekalbama apie būtent kiekybinio vertinimo idėją, t. y. kad turi būti paisoma tam tikros ribos.

111 Be to, šio sprendimo 100 punkte nurodytoje antroje pastraipoje Komisija iš esmės nurodė, kad dėl priežasčių, išdėstytų deleguotojo reglamento poveikio vertinime, ji laikosi nuomonės, kad bet kokia elektros energijos gamybos veikla (t. y. visos technologijos kartu), dėl kurios išmetamų teršalų kiekis per visą gyvavimo ciklą neviršija 100 g CO_2/kWh ribos, svariai prisidedama prie klimato kaitos švelninimo.

112 Nei prašyme dėl vidaus peržiūros, nei savo procesiniuose dokumentuose ieškovės nepateikė jokios informacijos, kuri leistų suabejoti šio sprendimo 111 punkte nurodyta aplinkybe, kuria grindžiamas Komisijos požiūris.

113 Be to, šio sprendimo 100 punkte nurodytoje antroje pastraipoje Komisija paaiškino, kad IPCC duomenys rodo, jog „vėjo energijos (tiek sausumoje, tiek jūroje) gyvavimo ciklo metu išmetamų [šiltnamio efektą sukeliančių] dujų kiekis yra gerokai mažesnis už nustatytą ribą (ne daugiau kaip 56 g CO_2 už kWh)“.

114 Taigi, priešingai nei teigia ieškovės, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Komisija taikė kiekybinę ribą. Kadangi elektros energijos gamybos iš vėjo energijos veikla visada atitiktų šią ribą, Komisija iš esmės laikėsi nuomonės, kad nebūtina kiekvienu konkrečiu atveju vertinti, ar jos paisoma.

115 Vienintelis ieškovių pateiktas argumentas, galintis sukelti abejonių dėl Komisijos išvados, kad 100 g CO_2 už kWh ribos (kurios ieškovės neginčijo, žr. šio sprendimo 112 punktą) visada laikomasi elektros energijos gamybos iš vėjo energijos atveju, yra susijęs su elektros energijos gamybos iš vėjo energijos „nepastovumu“.

116 Šiuo klausimu Komisija šio sprendimo 100 punkte cituotoje pirmoje pastraipoje paaiškino, kad būtent deleguotajame reglamente tiksliai apibrėžta įvairių ekonominės veiklos rūšių apimtis. Pasak Komisijos, „atsižvelgiant į tai, kad Reglamente [2020/852] „daugiausia dėmesio skiriama ekonominei veiklai, nebuvo įmanoma išplėsti vertinimo apimties ir atlikti analizę visos sistemos lygmeniu“, „[k]iekviena veikla buvo vertinama pagal tai, ar ja svariai prisidedama prie klimato tikslų ir ar daroma reikšminga žala kitiems aplinkosaugos tikslams, nevertinant kitos su ja susijusios veiklos“ ir „laikantis šio požiūrio, neįmanoma atsižvelgti į veiklos nepastovų pobūdį“.

117 Pirmiausia iš įvairių Reglamento 2020/852 nuostatų matyti, kad jis pagrįstas idėja, jog šiame reglamente arba remiantis juo nustatyti kriterijai taikomi konkrečiai „ekonominei veiklai“, siekiant įvertinti, ar ši „ekonominė veikla“ laikoma aplinkos atžvilgiu tvaria.

118 Iš tiesų, pirma, Reglamento 2020/852 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad šiame reglamente „nustatomi kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, ar ekonominė veikla yra laikytina tvaria aplinkos atžvilgiu, siekiant nustatyti investicijų tvarumo aplinkos atžvilgiu laipsnį“.

119 Antra, Reglamento 2020/852 3 straipsnyje numatyta, kad „ekonominė veikla laikytina tvaria aplinkos atžvilgiu, kai“ ta ekonominė veikla atitinka tam tikras sąlygas.

120 Trečia, Reglamento 2020/852 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „[e]konominė veikla laikytina svariai prisidedančia prie klimato kaitos švelninimo, kai ta veikla svariai prisidedama prie šiltnamio efektą sukeliančių dujų koncentracijos atmosferoje stabilizavimo tokiu mastu, kad sustabdomas pavojingas antropogeninis poveikis klimato sistemai, <…> neišmetant šiltnamio efektą sukeliančių dujų ar sumažinant jų išmetimą arba geriau absorbuojant išmestas šiltnamio efektą sukeliančias dujas“.

121 Ketvirta, Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies a punkte numatyta, kad Komisija priima deleguotąjį aktą, kuriuo „šio straipsnio 1 ir 2 dalys papildomos nustatant techninės analizės kriterijus, pagal kuriuos nustatomos sąlygos, kuriomis konkreti ekonominė veikla laikytina svariai prisidedančia prie klimato kaitos švelninimo“.

122 Taigi Komisija teisingai pasirinko tokią Deleguotojo reglamento struktūrą, kad jo I ir II prieduose numatyti punktai, kuriuose aptarta kiekviena tame reglamente numatyta ekonominės veiklos rūšis. Ieškovės neginčija šio požiūrio.

123 Deleguotojo reglamento I ir II priedų 4.3 punkte „Elektros energijos gamyba iš vėjo energijos“, Komisija pateikė tokį „[v]eiklos aprašymą“: „[e]lektros energijos gamybos įrenginių, kuriuose elektros energija gaminama iš vėjo energijos, statyba arba eksploatavimas“.

124 Taigi akivaizdu, kad nagrinėjama ekonominė veikla apibrėžta taip, kad, pirma, ji susijusi tik su elektros energijos gamyba, antra, vienintelis reikšmingas energijos šaltinis yra vėjo energija. Tačiau ši ekonominė veikla neapima nei elektros energijos tiekimo galutiniams vartotojams, nei elektros energijos gamybos iš kitų energijos šaltinių.

125 Komisija taip pat pažymėjo, kad elektros energijos gamyba iš vėjo energijos yra „nepastovi“, t. y. elektros energija gaminama ne nuolat ir priklauso nuo meteorologinių sąlygų.

126 Vis dėlto Komisija laikėsi nuomonės, kad „į nepastovumą atsižvelgti [nebuvo] įmanoma“, nes iš esmės vėjo energijos įrenginio pagamintos „nepakankamos“ elektros energijos „kompensavimas“ naudojant kitus energijos šaltinius nepatenka į šios veiklos apimtį ir tokia taip „susieta“ „kita veikla“ nėra vertinama šiame kontekste.

127 Laikantis tokio požiūrio nepadaryta akivaizdžių vertinimo klaidų.

128 Viena vertus, kiek tai susiję su šio sprendimo 117–122 punktais, Komisija teisingai nurodo, kad pagal Reglamentą 2020/852 ekonominė veikla iš esmės turi būti vertinama individualiai.

129 Kita vertus, Komisija taip pat teisingai nurodo, kad būtų labai sunku kiekybiškai įvertinti elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovumą ir nustatyti jo poveikį.

130 Pirma, nors, kaip iš esmės teigia ieškovės, tiesa, kad esami istoriniai duomenys rodo tam tikrą bendros elektros energijos gamybos iš vėjo energijos tam tikrose geografinėse teritorijose svyravimą, faktas yra tas, kad tokie statistiniai duomenys, susiję su gana didelėmis geografinėmis teritorijomis, neleidžia užtikrintai nustatyti konkretaus įrenginio, skirto elektros energijos gamybai iš vėjo energijos, faktinės būsimos gamybos.

131 Antra, Komisija pagrįstai teigia, kad elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovumo poveikis visų pirma priklauso nuo technologijų, kurios naudojamos nepakankamai vėjo energijos gamybai kompensuoti. Vis dėlto neįmanoma numatyti, kokios konkrečiai technologijos būtų naudojamos siekiant kompensuoti mažą konkretaus įrenginio gaminamos vėjo energijos kiekį.

132 Trečia, bet kuriuo atveju tai yra veiksniai, kurie nepriklauso nuo asmenų, užsiimančių elektros energijos gamybos iš vėjo energijos veikla. Jeigu reikėtų atsižvelgti į tokius sunkiai nustatomus išorinius veiksnius, elektros energijos gamybos iš vėjo energijos įrenginių eksploatuotojai patirtų ypatingų sunkumų. Kaip teisingai teigia Komisija, tai prieštarautų Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies k punktui, iš kurio matyti, kad techninės analizės kriterijai „turi būti lengvai naudojami ir nustatomi taip, kad būtų lengviau patikrinti, kaip jų laikomasi“.

133 Vadinasi, Komisija, neatsižvelgusi į nepastovų elektros energijos gamybos iš vėjo energijos pobūdį, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

134 Taigi darytina išvada, kad ieškovių argumentai nepaneigia Komisijos nuomonės, jog gaminant elektros energiją iš vėjo energijos visada laikomasi 100 g CO_2/kWh ribos (žr. šio sprendimo 114 ir 115 punktus).

135 Todėl ieškovių argumentas, kad Komisija netaikė kiekybinės ribos, turi būti atmestas, kaip ir ši jam pagrįsti pateikta dalis.

Dėl trečios dalies, grindžiamos Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies a ir j punktų pažeidimu

136 Ieškovių teigimu, ginčijamas sprendimas neatitinka nei Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies a punkto, nei jame įtvirtinto technologinio neutralumo principo, siejamo su šio reglamento 19 straipsnio 1 dalies j punktu, pagal kurį

Komisija privalo užtikrinti, kad kiekviena veikla būtų vertinama vienodai, jeigu ja vienodai prisidedama prie vieno ar daugiau aplinkosaugos tikslų įgyvendinimo. Komisijos pasirinktas metodas prieštarauja technologiniam neutralumui, nes juo neatsižvelgiama į nepastovumą. Toks nepastovumas yra savybė, lemianti išmetamo CO_2, tenkančio vienai kWh elektros energijos, lygį visoje atitinkamoje elektros sistemoje. Taigi reikėtų atsižvelgti į CO_2 kiekį, tenkantį vienai kWh, pagamintai iš alternatyvių elektros energijos šaltinių, kurie kompensuoja nepastovų elektros energijos gamybos iš vėjo energijos pobūdį.

137 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

138 Pritariant Komisijai reikia pažymėti, kad prašyme dėl vidaus peržiūros nėra nieko, kas galėtų būti aiškinama kaip teiginys, jog buvo pažeistas „technologinio neutralumo principas“, tariamai numatytas Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies a punkte, arba kad nevienodai vertintos veiklos, kuriomis vienodai prisidedama prie vieno ar kelių aplinkosaugos tikslų įgyvendinimo, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 19 straipsnio 1 dalies j punktą.

139 Taigi, remiantis šio sprendimo 28 punkte nurodyta jurisprudencija, argumentus, kuriais grindžiama ši dalis, reikia atmesti kaip nepriimtinus todėl, kad jie nauji.

140 Taigi šią dalį reikia atmesti.

Dėl ketvirtos dalies, grindžiamos Reglamento 2020/852 19 straipsnio 3 dalies pažeidimu

141 Ieškovės teigia, kad ginčijamame sprendime nurodydama, jog negalima atsižvelgti į elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovumą, Komisija pažeidė Reglamento 2020/852 19 straipsnio 3 dalį, kurioje numatyta, kad techninės analizės kriterijais turi būti užtikrinama, jog elektros energijos gamybos veikla, kuriai naudojamas kietasis iškastinis kuras, nebūtų laikytina aplinkos atžvilgiu tvaria ekonomine veikla. Elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovumas yra neišvengiama elektros energijos gamybos iš vėjo energijos ypatybė, o elektros energijos vartojimo požiūriu reikalingas nuolatinis tiekimas ir pagal poreikį. Tokiomis aplinkybėmis pagal šią nuostatą Komisija turėtų įvertinti, ar elektros energijos gamyba iš kietojo iškastinio kuro *de facto* nebūtų laikoma aplinkos požiūriu tvaria ir kokiu mastu. Komisija turėjo nustatyti specialų techninės analizės kriterijų, siekiant įsitikinti, kad dėl elektros energijos gamybos iš vėjo energijos nepastovumo elektros energijos gamybos šaltiniai, kuriuos elektros tinklas naudoja nepastovumui kompensuoti, sistemingai nenaudotų kietojo iškastinio kuro.

142 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

143 Kaip teigia Komisija, reikia pažymėti, kad prašyme dėl vidaus peržiūros neminimas tariamas Reglamento 2020/852 19 straipsnio 3 dalies pažeidimas ir kad tame prašyme ieškovės nenurodė, jog techninės analizės kriterijais nebuvo užkertamas kelias elektros energijos gamybos, kai naudojamas kietasis iškastinis kuras, veiklą laikyti aplinkos požiūriu tvaria ekonomine veikla.

144 Be to, priešingai nei teigia ieškovės, toks argumentas, kuris aiškiai grindžiamas Reglamento 2020/852 19 straipsnio 3 dalimi, negali būti laikomas tik papildančiu argumentus, kuriais ieškovės, pirma, ginčija Komisijos teiginį, kad negalima atsižvelgti į nepastovų elektros energijos gamybos iš vėjo energijos pobūdį, ir, antra, nurodo šios veiklos dalį bendroje elektros energijos gamyboje. Iš tikrųjų šiais argumentais ieškovės teigia, pirma, kad buvo pažeistas minėto reglamento 10 straipsnio 3 dalies a punktas, išnagrinėtas analizuojant ieškinio antrojo pagrindo

antrą dalį, o ši grindžiama šio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimu. Atsižvelgiant į tai, kad atitinkami teisiniai pagrindai, kuriais remiasi ieškovės, yra skirtingi, negalima teigti, kad ši ieškinio pagrindo dalis yra pakankamai glaudžiai susijusi su ieškinio pagrindo antra dalimi, kad ją būtų galima laikyti įprastos per teismo procesą išplėtotos diskusijos dalimi, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 29 punkte nurodytą jurisprudenciją.

145 Taigi, remiantis šio sprendimo 28 punkte nurodyta jurisprudencija, argumentus, kuriais grindžiama ši dalis, ir pačią dalį reikia atmesti kaip nepriimtinus todėl, kad jie yra nauji.

146 Vadinasi, reikia atmesti visą ieškinio antrąjį pagrindą.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su prisitaikymu prie klimato kaitos

147 Ieškovės iš esmės teigia, kad Komisija ginčijamame sprendime neatsakė į tam tikrus prašyme dėl vidaus peržiūros pateiktus argumentus, susijusius su techninės analizės kriterijais, pagal kuriuos vertinamas svarus prisidėjimas prisitaikant prie klimato kaitos, ir taip pažeidė Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalį. Pirma, Komisija neišnagrinėjo ir juo labiau nepaneigė minėtame prašyme nurodyto teiginio, kad deleguotajame reglamente numatyti techninės analizės kriterijai prieštarauja Reglamento 2020/852 11 straipsnio 1 ir 3 dalims. Antra, ji taip pat neatsakė į šiame prašyme pateiktus argumentus, kad techninės analizės kriterijai nėra pakankamai tikslūs, nes tokios sąvokos kaip „fiziniai ir nefiziniai sprendimai, kuriais reikšmingai sumažinami šiai veiklai svarbiausi fiziniai klimato pavojai“ nėra apibrėžtos. Trečia, ji neatsakė į argumentą, susijusį su tuo, kad nėra metodo, leidžiančio patikrinti svarų prisidėjimą ir nustatyti, kas yra „iš anksto nustatyti rodikliai“. Ketvirta, ji neatsakė į klausimą, ar reikia atsižvelgti į tai, kad vėjo energija priklauso nuo meteorologinių sąlygų. Penkta, ji nieko neatsakė į klausimą, ar veiklą reikėtų apibrėžti pagal energijos suvartojimą.

148 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

149 Kaip ieškovės pripažino ir per teismo posėdį, iš ieškinio trečiojo pagrindo teksto matyti, kad jos tik tvirtina, jog ginčijamame sprendime Komisija neatsakė į tam tikrus prašyme dėl vidaus peržiūros nurodytus argumentus.

150 Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „Sąjungos institucija <…> apsvarsto kiekvieną <…> prašymą [peržiūrėti vidaus tvarka] <…>. Savo sprendimo motyvus <…> institucija <…> nurodo atsakyme, kuris pateikiamas raštu <…>“.

151 Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalyje numatytą pareigą motyvuoti atsakymą į prašymą dėl vidaus peržiūros reikia aiškinti taip pat, kaip ir pareigą motyvuoti pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktą.

152 Iš tikrųjų reikia priminti, kad, pirma, SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta, jog Sąjungos institucijų teisės aktai turi būti motyvuoti ir, antra, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtinta teisė į gerą administravimą reiškia Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų pareigą motyvuoti savo sprendimus.

153 Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo sprendimo motyvai yra ypač svarbūs, nes leidžia suinteresuotajam asmeniui susipažinus su visa informacija nuspręsti, ar jis ketina pareikšti ieškinį dėl šio sprendimo, o kompetentingam teismui – vykdyti kontrolę. Taigi tai yra viena iš Pagrindinių

teisių chartijos 47 straipsnyje užtikrinamos teisminės kontrolės veiksmingumo sąlygų (žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir CRU*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 103 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

154 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos taip pat matyti, kad tokie motyvai turi būti pritaikyti prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis priimtas. Šiuo klausimu nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvai yra pakankami, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei į visas nagrinėjamąją sritį reglamentuojančias teisės normas, ypač į interesą gauti paaiškinimų, kurį asmenys, kuriems šis aktas skirtas, gali turėti. Taigi asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jam skirtos priemonės esmę (žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir CRU*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 104 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

155 Pripažinta, kad motyvavimas gali būti implicitinis su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti, dėl ko buvo imtasi atitinkamų priemonių, o Bendrajam Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę (žr. 2011 m. liepos 13 d. Sprendimo *General Technic-Otis ir kt. / Komisija*, T-141/07, T-142/07, T-145/07 ir T-146/07, EU:T:2011:363, 302 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

156 Tuo remiantis, darytina išvada, kad ieškovės iš esmės klysta manydamos, jog Komisija privalėjo atskirai atsakyti į kiekvieną konkretų prašyme dėl vidaus peržiūros iškeltą klausimą. Nors iš ginčijamo sprendimo netiesiogiai matyti, kad Komisija nesutiko su ieškovių minėtame prašyme iškeltu klausimu, negalima teigti, kad ji pažeidė Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalį, dėl šio klausimo atskirai nepateikusi atsakymo.

157 Pirma, ieškovės tvirtina, kad ginčijamame sprendime Komisija nepateikė nuomonės dėl tariamo techninės analizės kriterijų ir Reglamento 2020/852 11 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytų sąlygų tarpusavio prieštaravimo.

158 Šiuo klausimu ieškovės remiasi šiomis prašymo dėl vidaus peržiūros ištraukomis:

„Pirma, keturi punktai, pateikti kaip techninės analizės kriterijai, nesusiję nė su viena iš dviejų Reglamento 2020/852 11 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, taikomų nustatant svarų prisidėjimą prisitaikant prie klimato kaitos:

<…>

Dabartinė šių keturių punktų formuluotė neleidžia nustatyti, kokiu mastu elektros energijos gamyba iš vėjo energijos gali būti prisidedama prisitaikant prie klimato kaitos. Taigi neįmanoma įvertinti, ar toks prisidėjimas gali būti laikomas *svariu*.“

159 Atsižvelgiant į nagrinėjamas ištraukas, kuriomis ieškovės aiškiai remiasi, akivaizdu, kad šis ieškinyje pateiktas argumentas turi būti suprantamas taip, kad Komisija nepareiškė nuomonės dėl prašyme dėl vidaus peržiūros pateikto priekaišto, jog iš esmės techninės analizės kriterijai nėra kiekybiniai ir dėl to jais nesudaroma galimybė įvertinti nei prisidėjimo prisitaikant prie klimato kaitos masto, nei to, ar šis prisidėjimas yra svarus.

160 Ginčijamo sprendimo IV priedo antraštinėje dalyje „Elektros energijos gamyba iš vėjo energijos, kiek tai susiję su prisitaikymu prie klimato kaitos“ Komisija paaiškino:

„Komisijos požiūris į prisitaikymą prie klimato kaitos, kaip nustatyta Deleguotojo reglamento I priedo A priedėlyje ir II priede, yra paaiškintas šio sprendimo III priedo 1.2 ir 2.3 [punktuose], atsakant į kito prašymą peržiūrėti [vidaus tvarka] pateikusio asmens teiginius, nurodytus to asmens prašymo 106 ir 107, 161–177 ir 381–389 punktuose. Komisija paaiškina, kad jos požiūris į prisitaikymą prie klimato kaitos atitinka [Reglamento 2020/852] 11 [straipsnio] 1 dalį, 17 [straipsnio] 1 dalies b punktą ir 19 [straipsnio] 1 dalį. Dėl šiose Komisijos atsakymo dalyse išdėstytų priežasčių ieškovių teiginiai [buvo] nepagrįsti.“

161 Ginčijamo sprendimo III priedo „Prisitaikymo prie klimato kaitos kriterijai“ 1.2 punkte Komisija, be kita ko, nurodė:

„Komisijos požiūris paaiškintas prie deleguotojo teisės akto pridėto poveikio klimato kaitai vertinimo 30 [ir] 31 puslapiuose, kuriuose teigiama:

<…>

Kiek tai susiję su svariu prisidėjimu prisitaikant prie klimato kaitos, daugumai pritaikytų veiklų nustatyti vienodi, daugiausia kokybiniai ir į procesą orientuoti techninės analizės kriterijai, o ribotam skaičiui sąlygas sudarančių veiklų – konkretūs ir specialiai pritaikyti kriterijai. Iš esmės kokybinį kriterijų pobūdį lemia tai, kad šiame etape nėra išmatuotų atskaitos taškų ar pripažintų parametrų kiekybiniams prisitaikymo analizės kriterijams nustatyti, taip pat santykinai nėra kiekybinių prisitaikymo tikslų, apibrėžtų nacionaliniu, sektoriniu ar subnacionaliniu lygmeniu. Vienodų ir kokybinių kriterijų, kurie būtų nuoseklūs visuose ekonomikos sektoriuose, pritaikytoms veikloms nustatymui pritarta ir su prisitaikymu susijusiuose komentaruose, kuriuos suinteresuotosios šalys pateikė 2019 m. [Techninei ekspertų grupei] pakvietus pateikti pastabas <…>.

Iš šios ištraukos matyti, kad:

<…>

Iš esmės kokybinį kriterijų pobūdį lemia tai, kad šiame etape nėra išmatuotų atskaitos taškų ar pripažintų parametrų kiekybiniams prisitaikymo analizės kriterijams nustatyti, taip pat santykinai nėra kiekybinių prisitaikymo tikslų, apibrėžtų nacionaliniu, sektoriniu ar subnacionaliniu lygmeniu.

Toks požiūris atitinka Reglamento [2020/852] 11 straipsnio 3 dalyje suteiktus įgaliojimus ir [to reglamento] 19 straipsnio 1 dalies reikalavimus, ypač [jo] 19 straipsnio 1 dalies c punkto reikalavimą, kad techninės analizės kriterijai „turi būti kiekybiniai ir, kiek įmanoma, turi turėti nustatytas ribines vertes, o kitu atveju turi būti kokybiniai“.

Taigi Komisija nepiktnaudžiavo jai suteiktais įgaliojimais, kai nusprendė:

<…>

Nustatyti vienodas kokybinio pobūdžio taisykles pritaikytai veiklai.“

162 Taigi reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime Komisija suprantamai paaiškino, kodėl ji nustatė kokybinius, o ne kiekybinius techninės analizės kriterijus. Jame ji taip pat paaiškino, kad, jos nuomone, šis požiūris atitinka Reglamentą 2020/852, be kita ko, dėl minėto reglamento 19 straipsnio 1 dalies c punkto, pagal kurį techninės analizės kriterijai „turi būti kiekybiniai ir, kiek įmanoma, turi turėti nustatytas ribines vertes, o kitu atveju turi būti kokybiniai“. Jos nuomone, trūko priimtinų kiekybinių kriterijų.

163 Vadinasi, Komisija tikrai atsakė į šį ieškovių prašyme dėl vidaus peržiūros nurodytą argumentą.

164 Antra, ieškovės teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija neatsakė į argumentą, kad net jei techninės analizės kriterijai būtų pripažinti suderinamais su Reglamento 2020/852 11 straipsniu, jie nesudaro galimybių atlikti pakankamai tikslią techninę veiklos analizę, nes tokios sąvokos kaip „fiziniai ir nefiziniai sprendimai, kuriais reikšmingai sumažinami šiai veiklai svarbiausi fiziniai klimato pavojai“ nėra apibrėžtos.

165 Ieškovės pažymi, kad aptariamą argumentą jos iškėlė šioje prašymo dėl vidaus peržiūros dalyje:

„Antra, net jei būtų laikoma, kad deleguotojo reglamento II priedo 4.3 punkte nustatyti kriterijai atitinka minėto 11 straipsnio 1 dalies sąlygas, šie keturi punktai nesudaro galimybės pakankamai tiksliai atlikti veiklos techninę analizę.

Kiek tai susiję su pirmuoju punktu („prisitaikymo sprendimai“), sąvoka „fiziniai ir nefiziniai sprendimai“ neapibrėžta, o sąlyga, kad šiais sprendimais „reikšmingai sumažinami šiai veiklai svarbiausi fiziniai klimato pavojai“, yra neaiški ir neleidžia objektyviai įvertinti minėtos veiklos naudingumo.

Be to, antruoju punktu („fiziniai klimato pavojai“) ir trečiuoju punktu („geriausia turima praktika ir gairės“) sukuriama prielaida, kad veikla iš esmės prisidedama prisitaikant prie klimato kaitos, tačiau nepateikiama jokių pagrindžiančių argumentų.“

166 Iškart reikia pažymėti, kad šio sprendimo 165 punkte pateiktos citatos trečioji pastraipa nėra susijusi su tuo, kad Deleguotajame reglamente tariamai nėra vartojamų sąvokų apibrėžčių, todėl nagrinėjamu atveju ji nėra svarbi.

167 Be to, nors ieškinyje ieškovės kritikavo bendresnio pobūdžio sąvokų, vartojamų techninės analizės kriterijuose, apibrėžties trūkumą, svarbu pabrėžti, kad prašyme dėl vidaus peržiūros jos iš tiesų atkreipė dėmesį tik į tam tikrų sąvokų, būtent „fizinių ir nefizinių sprendimų, kuriais reikšmingai sumažinami šiai veiklai svarbiausi fiziniai klimato pavojai“, apibrėžties trūkumą, kurios ieškinyje taip pat buvo nurodytos kaip pavyzdys („sąvokos, kaip antai“). Vadinasi, jų argumentas yra priimtinas tik tiek, kiek jos remiasi tuo, kad neatsakyta į argumentą, grindžiamą šių sąvokų apibrėžties nebuvimu.

168 Šiuo klausimu šio sprendimo 160 punkte nurodytas paaiškinimas nesuteikia galimybės nustatyti aspektų, kuriuos būtų galima aiškinti kaip tiesioginį Komisijos atsakymą į nagrinėjamą argumentą.

169 Vis dėlto dėl tų pačių priežasčių, kaip ir nurodytų šio sprendimo 155 ir 156 punktuose, negalima pripažinti, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalį, nes atskirai neatsakė į nagrinėjamą argumentą, jei iš ginčijamo sprendimo netiesiogiai matyti, kad ji jį atmetė.

170 Šiuo klausimu Komisija tvirtina, kad „iš ginčijamo sprendimo aiškiai matyti, kad deleguotajame akte nustatyti [elektros energijos gamybos iš vėjo energijos] techninės analizės kriterijai, susiję su prisitaikymu prie klimato kaitos, atitinka Reglamento [2020/852] 11 straipsnį, todėl nereikėjo atsakyti į kiekvieną ieškovių pateiktą argumentą“. Taigi, iš esmės ji teigia, kad minėtame sprendime pateiktas bendras teiginys, jog techninės analizės kriterijai, susiję su prisitaikymu prie klimato kaitos, atitinka visus minėto reglamento reikalavimus, visų pirma kildinamus iš jo 11 straipsnio.

171 Komisija konkrečiai remiasi ginčijamo sprendimo IV priedo 1.2 punktu, kuriame savo ruožtu nukreipiama į minėto sprendimo III priedo 1.2 ir 2.3 punktus.

172 Kaip minėta šio sprendimo 160 punkte, ginčijamo sprendimo IV priedo 1.2 punkte Komisija paaiškino, kad „[jos] požiūris į prisitaikymą prie klimato kaitos [buvo] paaiškintas [minėto sprendimo] III priedo 1.2 ir 2.3 [punktuose], atsakant į kito prašymą peržiūrėti [vidaus tvarka] pateikusio asmens teiginius“, ir kad „[ji] paaiškino, jog jos požiūris į prisitaikymą prie klimato kaitos atiti[ko] [Reglamento 2020/852] 11 [straipsnio] 1 dalį, 17 [straipsnio] 1 dalies b punktą ir 19 [straipsnio] 1 dalį“. Jos nuomone „[d]ėl šiose [šio sprendimo] dalyse išdėstytų priežasčių ieškovių teiginiai [buvo] nepagrįsti“.

173 Be to, ginčijamo sprendimo III priedo 2.3 punkte Komisija konstatavo, kad jos požiūris dėl techninės analizės kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, ar ekonomine veikla nedaroma reikšmingos žalos aplinkosaugos tikslui – prisitaikymui prie klimato kaitos, „[atitiko] [Reglamento 2020/852] 10 [straipsnio] 3 dalį, 19 [straipsnio] 1 dalį ir 17 [straipsnio] 1 dalies b punktą, aiškinamus atsižvelgiant į [minėto reglamento] 11 straipsnio 1 dalies a punktą“.

174 Taigi iš kartu aiškinamų ginčijamo sprendimo IV priedo 1.2 punkto ir minėto sprendimo III priedo 1.2 ir 2.3 punktų matyti, kad Komisija laikėsi nuomonės, jog su prisitaikymu prie klimato kaitos susiję techninės analizės kriterijai, nustatyti deleguotajame reglamente, ypač kiek jie susiję su šioje byloje aptariama elektros energijos gamyba iš vėjo energijos, atitiko visus Reglamento 2020/852 reikalavimus, be kita ko, kildinamus iš minėto reglamento 11 straipsnio.

175 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad Komisija, bendrai konstatuodama atitiktį, netiesiogiai atmetė nagrinėjamą argumentą.

176 Dėl šio sprendimo 155 ir 156 punktuose nurodytų priežasčių negalima konstatuoti, kad nagrinėjamo argumento požiūriu Komisija neįvykdė jai tenkančios pareigos motyvuoti pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalį.

177 Trečia, ieškovių teigimu, ginčijamame sprendime Komisija neatsakė į argumentą, susijusį su tuo, kad nėra metodo, leidžiančio patikrinti svarų prisidėjimą ir nustatyti, kas yra „iš anksto nustatyti rodikliai“.

178 Aptariamas argumentas yra nurodytas šioje prašymo dėl vidaus peržiūros pastraipoje:

„Trečia, ketvirtuoju punktu („papildomos sąlygos, kurias turi atitikti įgyvendinimo sprendimai“) taip pat nesudaromos sąlygos atlikti patikrinimą. Visų pirma nepaaiškinta [lentelės „Svarus prisidėjimas prisitaikant prie klimato kaitos“] [4 punkto] d papunktyje pateikta „iš anksto nustatytų rodiklių“ sąvoka.“

179 Nors ginčijamame sprendime Komisija tiesiogiai neatsakė į nagrinėjamą argumentą, ji vis dėlto bendrai tvirtino, kad Deleguotajame reglamente nustatyti su prisitaikymu prie klimato kaitos susiję techninės analizės kriterijai, ypač kiek tai susiję su nagrinėjamoje byloje analizuojama elektros energijos gamyba iš vėjo energijos, atitiko visus Reglamento 2020/852 reikalavimus, be kita ko, kildinamus iš minėto reglamento 11 straipsnio (žr. šio sprendimo 172–174 punktus). Taigi ji netiesiogiai atmetė šį argumentą (pagal analogiją žr. šio sprendimo 175 punktą).

180 Dėl šio sprendimo 155 ir 156 punktuose nurodytų priežasčių negalima konstatuoti, kad, kiek tai susiję su nagrinėjamu argumentu, Komisija neįvykdė jai tenkančios pareigos motyvuoti pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalį.

181 Ketvirta, ieškovės laikosi nuomonės, kad ginčijamame sprendime nėra jokios informacijos apie tai, pirma, ar nustatant svaraus prisidėjimo prisitaikant prie klimato kaitos techninės analizės kriterijus gali būti neatsižvelgta į tai, kad ši veikla priklauso nuo meteorologinių sąlygų, ir, antra, ar veikla turi būti siejama su energijos vartojimu, o ne su energijos gamyba.

182 Šiuo klausimu ieškovės remiasi tokiomis dviem prašymo dėl vidaus peržiūros pastraipomis:

„Ketvirta, tai, kad elektros energijos gamyba iš vėjo energijos yra veikla, priklausanti nuo pakankamo vėjo kiekio, taigi nelengvai prieinama, o elektros energija nėra perspektyvi didelio masto saugojimo požiūriu, nėra traktuojama nei kaip praktinis apribojimas, nei kalbant apie poveikį, kurį tai gali turėti elektros energijos gamybos ciklui, t. y. apie pasekmes, įskaitant poreikį turėti alternatyvų nuolatinį elektros energijos gamybos šaltinį, kuris papildytų elektros energijos gamybą iš vėjo energijos.

Kaip minėta dėl klimato kaitos švelninimo tikslo, tariamai svarus elektros energijos gamybos iš vėjo energijos prisidėjimas siekiant prisitaikymo prie klimato kaitos tikslo turėtų būti vertinamas iš galutinio elektros energijos suvartojimo, o ne tik iš elektros energijos gamybos iš vėjo energijos perspektyvos.“

183 Kaip matyti iš su ieškinio antruoju pagrindu susijusių argumentų ir ypač iš šio sprendimo 116 punkto, ginčijamame sprendime Komisija paaiškino, kodėl ji neatsižvelgė į nepastovumą ir nagrinėjamą ekonominę veiklą apibrėžė kaip elektros energijos gamybą iš vėjo energijos.

184 Tuo remiantis, darytina išvada, kad nors šie argumentai nenurodyti ginčijamo sprendimo dalyse, kuriose konkrečiai nagrinėjami ieškovių argumentai, susiję su techninės analizės kriterijais, pagal kuriuos vertinamas svarus prisidėjimas prisitaikant prie klimato kaitos, Komisija šiuo klausimu išreiškė savo poziciją.

185 Taigi trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su principu nedaryti reikšmingos žalos kitiems aplinkosaugos tikslams

186 Ieškovės ginčija ginčijamo sprendimo teisėtumą, kiek tai susiję su Komisijos atsakymais į prašymą dėl vidaus peržiūros, susijusiais su principu, kad nagrinėjama veikla neturi būti daroma reikšminga žala kitiems aplinkosaugos tikslams. Šiam pagrindui pagrįsti jos nurodo keturias dalis, kiekviena iš jų susijusi su kitais keturiais aplinkos tikslais, t. y. pirma, su tausiu vandens ir jūrų išteklių naudojimu ir apsauga, antra, su perėjimu prie žiedinės ekonomikos, trečia, su taršos prevencija ir kontrole ir, ketvirta, su biologinės įvairovės ir ekosistemų apsauga.

187 Pirmiausia reikia pažymėti, kad techninės analizės kriterijai, numatyti siekiant nustatyti, ar ekonomine veikla, kuriai taikomi šie kriterijai, nustatyti pagal Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies a punktą (svarus prisidėjimas prie klimato kaitos švelninimo) ir minėto reglamento 11 straipsnio 3 dalies a punktą (svarus prisidėjimas prisitaikant prie klimato kaitos), daroma reikšminga žala vienam ar keliems atitinkamiems aplinkosaugos tikslams, buvo iš esmės vienodai suformuluoti deleguotojo reglamento I priedo 4.3 punkte, taikant minėto reglamento 10 straipsnio 3 dalies b punktą, kiek tai susiję su elektros energijos gamybos iš vėjo energijos veikla, kuria svariai prisidedama prie klimato kaitos švelninimo, ir deleguotojo reglamento II priedo 4.3 punkte, taikant šio reglamento 11 straipsnio 3 dalies b punktą, kiek tai susiję su tokia veikla, kuria svariai prisidedama prisitaikant prie klimato kaitos. Vienintelis skirtumas yra tas, kad be kitų keturių aplinkos tikslų, su prisitaikymu prie klimato kaitos susijęs tikslas nurodytas to deleguotojo reglamento I priede, o su klimato kaitos švelninimu susijęs tikslas paminėtas to paties reglamento II priede.

188 Vis dėlto jau prašyme dėl vidaus peržiūros ieškovės kritikavo techninės analizės kriterijus tik dėl kitų keturių aplinkos tikslų. Šie kriterijai, susiję su tais aplinkosaugos tikslais, vienodai suformuluoti Deleguotojo reglamento I ir II priedų 4.3 punkte, lentelės „Reikšmingos žalos nedarymo kriterijai“ 3–6 eilutėse.

189 Taigi ieškovės neatskiria dviejų deleguotojo reglamento priedų, nors techninės analizės kriterijai buvo nustatyti remiantis dviem atskiromis nuostatomis (Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies b punktu ir 11 straipsnio 3 dalies b punktu).

Dėl pirmos dalies, susijusios su tausiu vandens ir jūrų išteklių naudojimu ir apsauga

190 Ieškovės iš esmės tvirtina, kad ginčijamame sprendime Komisija neatsakė į prašyme dėl vidaus peržiūros nurodytus teiginius, susijusius su techninės analizės kriterijais, kuriais siekiama tausaus vandens ir jūrų išteklių naudojimo ir apsaugos, ir dėl to pažeidė Reglamento 2020/852 10 straipsnio 2 dalį. Jų nuomone, Komisija konkrečiai neišnagrinėjo išstūmimo poveikio, kurį elektros energijos gamyba iš vėjo energijos *de facto* turėtų jūrinėje teritorijoje. Jos mano, kad šis minėtame prašyme iškeltas klausimas sukėlė rimtų abejonių dėl techninės analizės kriterijų, todėl yra priimtinas. Ginčijamame sprendime pateiktas teiginys, kad elektros energijos gamyba iš vėjo energijos nebūtinai reiškia išskirtinį jūrinės teritorijos naudojimą, nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais ir neatitiko šiame prašyme nurodytos Europos Parlamento rezoliucijos išvadų. Techninės analizės kriterijuose pateikta nuoroda į galiojančius Sąjungos teisės aktus, nesusijusi su veiklos išstūmimo poveikio padariniais arba jų poveikiu aplinkai.

191 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

192 Pažymėtina, kad prašyme dėl vidaus peržiūros ieškovės pirmiausia nurodė techninės analizės kriterijų, susijusį su tvariu vandens ir jūrų išteklių naudojimu ir apsauga, ir teigė, kad:

„Pirmiau nurodyti kriterijai neapima elektros energijos gamybos jūroje iš vėjo energijos, kaip išimtinio jūrinės teritorijos naudojimo, poveikio [išnaša: „Kaip nustatyta 2021 m. liepos 7 d. Parlamento rezoliucijos dėl jūrinių vėjo elektrinių ir kitų atsinaujinančiųjų išteklių energijos sistemų poveikio žvejybos sektoriui 30 punkte.“], nepakankamų mokslinių žinių apie poveikį aplinkai [išnaša: „Ten pat, 4, 14 ir 38 punktai.“], ar klausimo dėl to, ar toks minėtos veiklos išimtinumas yra tvarus jūrinės teritorijos ir išteklių naudojimas.“

193 Ginčijamo sprendimo IV priedo 1.3 punkte Komisija pirmiausia nusprendė, kad nagrinėjama kritika nepriimtina, nes nepagrįsta įrodymais. Be to, Komisija nusprendė štai ką:

„Vis dėlto [ji] pažymi, kad elektros energijos gamyba jūroje nebūtinai reiškia išskirtinį jūros erdvės naudojimą, nes galimas daugialypis erdvės naudojimas, kuris gali prisidėti prie veiksmingesnio jūros erdvės naudojimo (pavyzdžiui, daugialypis naudojimas tarp akvakultūros, žvejybos, gamtos atkūrimo, turizmo ir atsinaujinančiosios energijos jūroje). Vėjo energijos gamybos jūroje aplinkos tvarumą užtikrina reikšmingos žalos nedarymo kriterijai, kurie pagrįsti galiojančiais Europos teisės aktais, be kita ko, poveikio aplinkai vertinimais, kurių reikalaujama pagal 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą [2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo (OL L 197, 2001, p. 30; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 157)], [2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos] direktyvą 2011/92/ES [dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012, p. 1)], [2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008, p. 19)], [2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos] direktyvą [2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2009, p. 7)] ir [1992 m. gegužės 21 d. Tarybos] direktyvą [92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102)].“

194 Pirma, nors iš kai kurių su šia dalimi susijusių ieškinio fragmentų gali susidaryti įspūdis, kad ieškovėms kyla abejonių dėl techninės analizės kriterijaus esmės, ieškinio 140 punkte jos kaip savo teiginių „pasekmę“ nurodo, kad Komisijos atsakymas, pateiktas ginčijamame sprendime, „turi būti laikomas nenagrinėjančiu šio prašymo [peržiūrėti vidaus tvarka] aspekto, taip pažeidžiant Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalį“.

195 Taigi darytina išvada, kad šia dalimi ieškovės kritikuoja tik tariamą atsakymo į nagrinėjamą teiginį nebuvimą.

196 Reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo IV priedo 1.3 punkte Komisija atsakė į nagrinėjamą teiginį. Šiame punkte ji aiškiai kalba apie tariamai išskirtinį naudojimąsi jūrine teritorija, poveikį žvejybai, ekologinio poveikio analizę ir veiklos ekologinį tvarumą.

197 Kiek tai susiję su esme, prašyme dėl vidaus peržiūros tik remiamasi 2021 m. liepos 7 d. Parlamento rezoliucija „dėl jūrinių vėjo elektrinių ir kitų atsinaujinančiųjų išteklių energijos sistemų poveikio žvejybos sektoriui“ [dokumentas P9_TA(2021)0338], teigiant, pirma, kad elektros energiją gaminant jūroje iš vėjo energijos išskirtinai naudojama jūros erdvė ir, antra, kad nepakanka mokslinių duomenų apie poveikį aplinkai.

198 2021 m. liepos 7 d. Parlamento rezoliucijos „dėl jūrinių vėjo elektrinių ir kitų atsinaujinančiųjų išteklių energijos sistemų poveikio žvejybos sektoriui“ 30 punkte toks išimtinumas neminimas:

„[Parlamentas] yra susirūpinęs dėl to, kad ir be žvejybos veiklos draudimų ir apribojimų dėl atsitiktinės žalos ir žvejybos įrankių užsikabinimo ir praradimo rizikos žvejai yra linkę vengti žvejoti jūrinių vėjo elektrinių teritorijose, net jei prieiga yra leidžiama, ir kad baimė dėl galimos atsakomybės rizikos yra nerimo priežastis, trukdanti sambūviui“.

199 Neatsižvelgiant į teiginį, kad 2021 m. liepos 7 d. Parlamento rezoliucijos „dėl jūrinių vėjo elektrinių ir kitų atsinaujinančiųjų išteklių energijos sistemų poveikio žvejybos sektoriui“ 30 punkte kalbama apie išskirtinai elektros energiją iš jūros vėjo energijos gaminančių įrenginių naudojamą jūros erdvę, palyginti su žuvininkyste, reikia konstatuoti, kad šiame punkte visiškai nieko nepasakyta apie visus kitus sektorius. Taigi juo negalima remtis kaip argumentu, pagrindžiančiu nagrinėjamą kritiką, kad elektros energiją gaminant iš jūros vėjo energijos jūrinė teritorija naudojama išimtinai, t. y. išstumiant visas kitas veiklos rūšis.

200 Panaši išvada taikoma tiek prašyme dėl vidaus peržiūros, tiek ieškinyje pateiktai nuorodai į 2021 m. liepos 7 d. Parlamento rezoliucijos „dėl jūrinių vėjo elektrinių ir kitų atsinaujinančiųjų išteklių energijos sistemų poveikio žvejybos sektoriui“ 4, 14 ir 38 punktus. Minėtos rezoliucijos 4 punkte Parlamentas nurodo, kad jis „yra susirūpinęs dėl to, kad trūksta jūrinių vėjo jėgainių eksploatacijos nutraukimo ir eksploatacijos nutraukimo poveikio aplinkai mokslinių tyrimų“. Šios rezoliucijos 14 punkte jis „pabrėžia, kad reikia ištirti galimą poveikį jūrų gyvūnijai ir žuvininkystei <…> – šie tyrimai gali būti riboti, nes apimtų tik eksploatavimo etapą, ir išnagrinėti, kaip būtų galima nutraukti eksploatavimą taip, kad tų sistemų nauda nebūtų laikina“, ir „pabrėžia, kad nutraukus jūrinių vėjo elektrinių eksploatavimą, šių objektų būklė turi būti tokia, kad būtų galima vykdyti žvejybos veiklą <…>, ir kad būtų saugoma ir tausojama aplinka“. Tos pačios rezoliucijos 38 punkte jis „pabrėžia, kad reikia vykdyti standartizuotas stebėsenos programas ir suderinti žvejybos pastangų duomenis, kad būtų galima atlikti bendro jūrinių atsinaujinančiųjų išteklių energetikos plėtros ekologinio ir socioekonominio poveikio, taip pat poveikio aplinkai vertinimą, ir [tai,] kad reikia gerinti duomenų suderinamumą ir palyginamumą“.

201 Nepaisant to, kad politine Parlamento rezoliucija negalima remtis siekiant „įrodyti“ mokslinio pobūdžio faktinius teiginius, 2021 m. liepos 7 d. Parlamento rezoliucijos „dėl jūrinių vėjo elektrinių ir kitų atsinaujinančiųjų išteklių energijos sistemų poveikio žvejybos sektoriui“ 4, 14 ir 38 punktuose bet kuriuo atveju nėra aiškaus teiginio, kad nepakanka mokslinių duomenų apie poveikį aplinkai. Priešingai, minėtos rezoliucijos 38 punkte išreikšdamas pageidavimą, kad būtina „gerinti duomenų suderinamumą ir palyginamumą“, Parlamentas aiškiai pripažįsta, kad tokių duomenų, „kad būtų galima atlikti bendro jūrinių atsinaujinančiųjų išteklių energetikos plėtros ekologinio ir socioekonominio poveikio, taip pat poveikio aplinkai vertinimą“, iš tiesų esama, tačiau reikia dėti pastangas, siekiant gerinti jų panaudojamumą.

202 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad prašymas dėl vidaus peržiūros apskritai nebuvo pagrįstas įrodymais, patvirtinančiais ieškovių nurodytas aplinkybes. Taigi Komisija neprivalėjo į jas aiškiai atsakyti.

203 Vadinasi, bet kuriuo atveju šią dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, susijusios su perėjimu prie žiedinės ekonomikos

204 Ieškovės tvirtina, kad ginčijamame sprendime pateiktu Komisijos atsakymu neatsakoma į prašyme dėl vidaus peržiūros iškeltą klausimą, susijusį su kriterijų, susijusių su būtinos įrangos ir sudedamųjų dalių prieinamumu ir naudojimo paprastumu, jų patvarumu ir galimybe jas perdirbti, taip pat jų išmontavimo ir atnaujinimo paprastumu, nustatymu. Komisija tariamai nepagrįstai atmetė šį klausimą kaip nepriimtiną. Ji tariamai neatsižvelgė į Reglamento 2020/852 17 straipsnio 1 dalies d punkto reikalavimus, kuriais, kaip teigiama, tiksliai nurodyta, kokiomis sąlygomis būtų laikoma, kad veikla daro reikšmingą žalą perėjimo prie

žiedinės ekonomikos tikslui. Nurodydama, kad kitos politikos priemonės ir teisės aktai buvo tinkamesni šiems prioritetams įgyvendinti, ji patvirtina, kad netaikė minėtos nuostatos reikalavimų.

205 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

206 Prašyme dėl vidaus peržiūros ieškovės pirmiausia nurodė techninės analizės kriterijų, susijusį su perėjimu prie žiedinės ekonomikos, ir teigė, kad:

„Atlikus peržiūrą vidaus tvarka turėtų būti nustatyti aiškūs a) būtinos įrangos ir sudedamųjų dalių prieinamumo ir tinkamumo naudoti kriterijai, b) jų atitinkamas patvarumas ir galimybė jas perdirbti ir c) jų išmontavimo ir atnaujinimo paprastumas pagal Reglamento 2020/852 13 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus.“

207 Ginčijamo sprendimo IV priedo 1.4 punkte Komisija taip atsakė į nagrinėjamą teiginį:

„Šis teiginys nepagrįstas įrodymais, todėl turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Ieškovė nenurodė, iš kur turėtų būti kildinama ši pareiga. Vietoj to ji tik pateikė principinį pareiškimą.

Vis dėlto Komisija pažymi, kad žiedinės ekonomikos tikslui taikomas reikšmingos žalos nedarymo principas yra suderintas su [Reglamentu 2020/852]. Sąvokos „prieinamumas“, „tinkamumas naudoti“, „patvarumas“, „išmontavimo lengvumas“ ir „atnaujinimo lengvumas“ yra labai sudėtingos, o tai riboja bendrųjų ribų veiksmingumą Europos taksonomijos kontekste. Šiems prioritetams įgyvendinti geriau tinka kitos politikos priemonės ir teisės aktai. Pavyzdžiui, neseniai Komisijos priimtas pasiūlymas dėl tvarių gaminių ekologinio projektavimo <…> turėtų sudaryti galimybę įdiegti veiksmingą procesą, kuriuo būtų galima nustatyti minimalius reikalavimus, taikomus tiekiant tokią įrangą ar sudedamąsias dalis rinkai. Taigi ši kritika taip pat nepagrįsta.“

208 Pirmiausia, ieškovės pagrįstai kritikuoja šio sprendimo 207 punkte nurodytoje pirmojoje pastraipoje išdėstytą Komisijos poziciją, kad šis prašyme dėl vidaus peržiūros pateiktas teiginys yra nepriimtinas.

209 Pirma, reikia priminti, kad nagrinėjamas techninės analizės kriterijus yra toks: „Vykdant šią veiklą įvertinama, ar yra galimybė naudoti itin patvarią ir perdirbamą įrangą bei komponentus, kuriuos lengva išmontuoti ir atnaujinti, ir, kai įmanoma, jie naudojami“. Prašyme dėl vidaus peržiūros ieškovės kritikavo tik tai, kad nėra aiškių orientacinių indeksų, kurie yra reikalingi šiuo atžvilgiu. Šio teiginio dėl tokių indeksų nebuvimo nebuvo įmanoma pagrįsti įrodymais. Priešingai nei Komisija manė šio sprendimo 207 punkte cituotos pirmos pastraipos pirmame sakinyje, tai, kad šis teiginys dėl tokių indeksų nebuvimo nebuvo pagrįstas įrodymais, nereiškia, kad jis buvo nepriimtinas.

210 Antra, šio sprendimo 207 punkte cituotos pirmos pastraipos antrajame sakinyje Komisija neteisingai nusprendė, kad šis teiginys yra nepriimtinas, nes ieškovės prašyme peržiūrėti vidaus tvarka nenurodė nuostatos, iš kurios galėtų kilti pareiga nustatyti aiškius orientacinius indeksus. Teisės klausimai nepriskirtini faktinėms aplinkybėms, kurias šalys turi nustatyti pateikdamos įrodymus.

211 Iš esmės ieškovės teigia, kad ginčijamame sprendime pateiktas Komisijos atsakymas į nagrinėjamą teiginį prieštarauja Reglamento 2020/852 17 straipsnio 1 dalies d punktui. Pagal šią nuostatą „ekonominė veikla laikytina darančia reikšmingą žalą <…> žiedinei ekonomikai, įskaitant atliekų prevenciją ir perdirbimą, kai:

i) dėl tos veiklos labai neefektyviai naudojamos medžiagos arba tiesiogiai ar netiesiogiai labai neefektyviai naudojami gamtos ištekliai, pavyzdžiui, neatsinaujinantieji energijos ištekliai, žaliavos, vanduo ir žemė, viename ar daugiau produktų gyvavimo ciklo etapų, be kita ko, kiek tai susiję su produktų patvarumu, galimybe juos pataisyti, atnaujinti, pakartotinai naudoti ar perdirbti;

ii) kai dėl tos veiklos labai padidėja atliekų susidarymo, deginimo ar šalinimo mastas, išskyrus neperdirbamų pavojingų atliekų deginimą, arba

iii) ilgalaikis atliekų šalinimas gali sukelti didelę ilgalaikę žalą aplinkai“.

212 Taigi ieškovės teigia, kad pareiga nustatyti aiškius orientacinius indeksus kyla iš Reglamento 2020/852 17 straipsnio 1 dalies d punkto, o tai yra priimtinas nagrinėjamo teiginio paaiškinimas. Vadinasi, reikia atmesti Komisijos argumentą, kad tai yra naujas, todėl nepriimtinas pagrindas.

213 Ieškovės iš esmės teigia, kad Komisija turėjo nustatyti aiškias kiekybines ribas arba aiškius orientacinius indeksus.

214 Iš Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies c punkto matyti, kad techninės analizės kriterijai, nustatyti, be kita ko, pagal šio reglamento 10 straipsnio 3 dalį ir 11 straipsnio 3 dalį, „turi būti kiekybiniai ir, kiek įmanoma, turi turėti nustatytas ribines vertes, o kitu atveju turi būti kokybiniai“ (taip pat žr. šio sprendimo 162 punktą). Nagrinėjamu atveju Komisija šio sprendimo 207 punkte cituotos antros pastraipos antrame sakinyje labai aiškiai nurodė, kad, jos nuomone, techninės analizės kriterijuose vartojamos sąvokos „prieinamumas“, „tinkamumas naudoti“, „patvarumas“, „išmontavimo lengvumas“ ir „atnaujinimo lengvumas“ yra labai sudėtingos, o tai mažina bendrųjų Europos taksonomijos ribų veiksmingumą.

215 Reglamento 2020/852 17 straipsnio 1 dalies d punkto formuluotėje taip pat nėra nieko, kas rodytų, kad jame nurodyti kriterijai turi būti kiekybiniai, t. y. jais turi būti nustatytos tikslios ribos arba aiškūs orientaciniai indeksai. Kaip teisingai nurodo Komisija, ieškovės tik teigia, kad taip turėtų būti šiuo atveju, tačiau nepateikia jokių išsamesnių argumentų šiam teiginiui pagrįsti.

216 Ieškovių pateikti argumentai neleidžia teigti, kad Komisija šiuo klausimu padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

217 Iš tiesų iš šio sprendimo 207 punkte cituotų antros pastraipos trečio ir ketvirto sakinių matyti, kad „[š]iems prioritetams įgyvendinti geriau tinka kitos politikos priemonės ir teisės aktai“ ir kad, „[p]avyzdžiui, neseniai Komisijos priimtas pasiūlymas dėl tvarių gaminių ekologinio projektavimo <…> turėtų sudaryti galimybę įdiegti veiksmingą procesą, kuriuo būtų galima nustatyti minimalius reikalavimus, taikomus teikiant tokią įrangą ar sudedamąsias dalis rinkai“. Atrodo, remdamosi tuo ieškovės daro išvadą, jog Komisija pripažįsta, kad techninės analizės kriterijai nėra pakankami, kad būtų išvengta reikšmingos žalos žiedinei ekonomikai, įskaitant atliekų prevenciją ir perdirbimą.

218 Vis dėlto ieškovės iškraipo Komisijos teiginius ginčijamame sprendime. Pirma, ji tvirtino, kad techninės analizės kriterijuose vartojamos sąvokos „prieinamumas“, „tinkamumas naudoti“, „patvarumas“, „išmontavimo lengvumas“ ir „atnaujinimo lengvumas“ yra labai sudėtingos, o tai mažina bendrųjų Europos taksonomijos ribų veiksmingumą (žr. šio sprendimo 214 punktą). Taigi akivaizdu, kad ji visų pirma mano, jog konkrečiame taksonomijos kontekste duomenys buvo pernelyg sudėtingi, kad būtų galima nustatyti bendras ribas. Tik vėliau Komisija iš esmės paaiškino, kad konkretesnės teisinės priemonės, t. y. skirtos žiedinės ekonomikos aspektams, būtų daug tinkamesnės siekiant nustatyti išsamesnę sistemą ir galbūt kiekybines ribas. Taigi reikia konstatuoti, kad minėtame sprendime Komisija tiesiog neteigia to, ką iš jo suprato ieškovės.

219 Tuo remiantis, darytina išvada, kad ieškovių argumentai nepaneigia ginčijamame sprendime Komisijos pateikto vertinimo iš esmės dėl nagrinėjamos kritikos, todėl šią dalį reikia atmesti.

Dėl trečios dalies, susijusios su taršos prevencija ir kontrole

220 Kiek tai susiję su principu nedaryti reikšmingos žalos aplinkos tikslui užtikrinti taršos prevenciją ir kontrolę, ieškovės ginčija ginčijamo sprendimo teiginį, kad jų prašyme dėl vidaus peržiūros pateikti argumentai yra nepriimtini. Jų nuomone, abejonės dėl techninių atrankos kriterijų nebuvimo negali būti atmestos kaip nepagrįstos. Minėtame sprendime Komisijos pasiūlytas 2002 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/49/EB dėl aplinkos triukšmo įvertinimo ir valdymo (OL L 189, 2002, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 101) aiškinimas prieštarauja šios direktyvos tikslams ir turiniui bei Reglamento Nr. 1367/2006 tikslui ir veiksmingumui. Komisija turėjo nurodyti, ar ji ketina spręsti klausimą dėl šios direktyvos papildymo konkrečiomis nuostatomis dėl elektros energijos gamybos iš vėjo energijos. Taigi Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalį.

221 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

222 Prašyme dėl vidaus peržiūros dėl techninės analizės kriterijaus, susijusio su taršos prevencija ir kontrole, ieškovės teigė, kad:

„Kaip nurodyta pirmiau, deleguotajame reglamente nustatyta, kad su taršos prevencija ir kontrole susijęs aplinkos tikslas netaikomas („netaikoma“ <…>) elektros energijos gamybai iš vėjo energijos.

Be kita ko, atliekant peržiūrą vidaus tvarka reikėtų įvertinti reikšmingos žalos nedarymo principą, kiek tai susiję su triukšmu ir ypač su Direktyvos 2002/49 dėl triukšmo nuostata ir veiksmingumu.

Asociacijos taip pat remiasi 2022 m. sausio 10 d. Europos Parlamento PETI komiteto sprendimu dėl peticijos 0482/2021 dėl vėjo jėgainių keliamo triukšmo toliau nagrinėti ne tik vėjo turbinų keliamo triukšmo pobūdį, bet ir geriausią būdą jį sumažinti nustatant Sąjungos taisykles.“

223 Ginčijamo sprendimo IV priedo 1.5 punkte Komisija taip atsakė į nagrinėjamą teiginį:

„Šis teiginys nepagrįstas įrodymais, todėl turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Ieškovė nenurodė, iš kur turėtų būti kildinama ši pareiga. Vietoj to ji tik pateikė principinį pareiškimą.

Vis dėlto Komisija pažymi, kad šiame teiginyje neatsižvelgiama į esminius techninės analizės kriterijų ir Sąjungos teisės aktų aspektus. Sąjungos teisės aktais reikalaujama, kad vėjo energijos projektų atveju valstybės narės įvertintų, ar, atsižvelgiant į konkrečias projektų ypatybes, jų vietą ir galimą poveikį, būtina atlikti poveikio aplinkai vertinimą pagal Direktyvą [2011/92]. Kiek tai

susiję su triukšmu, Sąjungos teisės aktuose numatyta stebėti atvejus, kai triukšmas daro reikšmingą poveikį sveikatai, pavyzdžiui, pramonės objektuose, esančiuose netoli aglomeracijos, ir rengti veiksmų planus (žr. [Direktyvą 2002/49]). Priimant sprendimą, ar į Sąjungos teisės aktų taikymo sritį įtraukti visų pramonės objektų triukšmo valdymą, reikėtų atsižvelgti į Sąjungos subsidiarumo principą ir visų Europos teisės aktų veiksmingumą. Tai peržengia [Reglamento 2020/852] taikymo srities ribas. Vadinasi, šis teiginys taip pat yra nepagrįstas.“

224 Ieškovės teigia, kad toks ginčijamame sprendime pateiktas atsakymas į prašymą dėl vidaus peržiūros prieštarauja Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 daliai. Vis dėlto jos nepaaiškina, kodėl laikosi nuomonės, kad ši nuostata buvo pažeista. Taigi šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtiną.

225 Be to, reikia pažymėti, kad ieškovės neteigia, jog buvo pažeistas Reglamento 2020/852 17 straipsnio 1 dalies e punktas, kuris [kartu su Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies b punktu ir 11 straipsnio 3 dalies b punktu] vis dėlto yra šioje dalyje nagrinėjamų techninės analizės kriterijų teisinis pagrindas.

226 Kiek tai susiję su ieškovių prašyme dėl vidaus peržiūros pateiktų argumentų, nagrinėtų tiek ginčijamame sprendime, tiek atsiliepime į ieškinį, priimtinumo klausimu, dėl tų pačių priežasčių, kaip ir nurodytos šio sprendimo 210 punkte, reikia pažymėti, kad ieškovėms negalima priekaištauti, kad jos nenurodė tikslios nuostatos, iš kurios būtų kildinama pareiga nustatyti tikslius techninės analizės kriterijus, kuriais būtų užtikrinama, kad elektros energiją gaminant iš vėjo energijos nebūtų padaryta reikšminga žala taršos prevencijai ir mažinimui.

227 Atrodo, kad Komisija iš esmės pripažįsta, jog Reglamente 2020/852 reikalaujama tokių kriterijų. Vis dėlto, kaip teisingai nurodo ieškovės, tokioje situacijoje stebina, kad deleguotajame reglamente iš tiesų nenustatyti jokie techninės analizės kriterijai, nes jame paprasčiausiai nurodyta „netaikoma“. Šiomis aplinkybėmis nereikėjo papildomai motyvuoti ieškovių, kurios tiesiog tvirtina, kad vietoj „netaikoma“ turėjo būti nurodyti tikslūs kriterijai, prašymo dėl peržiūros vidaus tvarka.

228 Ieškovių argumentai iš esmės susiję tik su triukšmo aspektu ir konkrečiai su Direktyva 2002/49. Ieškovių teigimu, Komisija pripažino, kad ši direktyva taikoma elektros energijos gamybos iš vėjo energijos veiklai. Jie teigia, kad Komisija turėjo aiškiai nurodyti, ar ji papildys (ar ne) šią direktyvą konkrečiomis nuostatomis dėl šios veiklos.

229 Šie ieškovės argumentai neturi reikšmės. Iš tiesų, kadangi šiais argumentais jos tik teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija turėjo pareikšti poziciją dėl Direktyvos 2002/49 dalinio pakeitimo, ieškovės jau kalba nebe apie deleguotojo reglamento, o veikiau apie minėtos direktyvos peržiūrą vidaus tvarka. Net ir darant prielaidą, kad prašymas dėl vidaus peržiūros gali būti aiškinamas kaip prašymas peržiūrėti vidaus tvarka ir šią direktyvą, reikia konstatuoti, kad toks prašymas būtų pateiktas pavėluotai, nes jis nebūtų pateiktas per Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytą aštuonių savaičių terminą nuo direktyvos (arba ją iš dalies keičiančių aktų) priėmimo ar paskelbimo. Iš tiesų, minėtas prašymas buvo pateiktas 2022 m. sausio 3 d. (žr. šio sprendimo 4 punktą), o Direktyva 2002/49 paskutinį kartą buvo iš dalies pakeista 2020 m. gruodžio 21 d. Komisijos deleguotąja direktyva (ES) 2021/1226 (OL L 269, 2021, p. 65), paskelbta Oficialiajame leidinyje 2021 m. liepos 28 d., taigi gerokai anksčiau nei aštuonios savaitės iki prašymo dėl vidaus peržiūros pateikimo. Taigi šie argumentai neturi jokios įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui, todėl yra nepagrįsti.

230 Atsižvelgiant į tai, kad iš dubliko 142 punkto būtų galima daryti išvadą, kad ieškovės iš tiesų turėjo omenyje ne Direktyvą 2002/49, o „tai, kad nėra techninės analizės kriterijų, susijusių su reikšmingos žalos taršos prevencijos ir mažinimo tikslui nedarymo principu“, kyla klausimas, ar ieškovės leistinu būdu patikslino tai, ką buvo nurodžiusios ieškinyje, ar šioje proceso stadijoje neleistinai pakeitė savo argumentus.

231 Vis dėlto net ir tuo atveju, jei šis patikslinimas būtų priimtas, su tokiu argumentu negalima sutikti. Iš tiesų, kaip savo atsiliepime į ieškinį nurodo Komisija, reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime remtasi Direktyva 2011/92. Komisijos nuomone, veiklos ar projektų, kuriems būtų taikomas poveikio aplinkai vertinimas pagal deleguotojo reglamento I priedo D priedėlyje ir II priede nurodyto reikšmingos žalos nedarymo principo kriterijų reikalavimus, siekiant aplinkosaugos tikslo apsaugoti ir atkurti ekosistemų biologinę įvairovę, atveju galimas triukšmo poveikis būtų vertinamas atliekant šį poveikio aplinkai vertinimą. Tuo remiantis, darytina išvada, kad garso poveikio klausimas yra aptartas deleguotajame reglamente.

232 Vis dėlto reikia pažymėti, kaip triplike tai padarė ir Komisija, kad tiek ieškinyje, tiek dublike ieškovės visiškai nepasisako dėl Komisijos argumento, grindžiamo Direktyva 2011/92. Nepateikusios argumentų, kuriais būtų ginčijamas ar bent jau nagrinėjamas šis pagrindinis Komisijos argumentas, jos neįvykdė joms tenkančios pareigos įrodyti akivaizdžią vertinimo klaidą, kurią ginčijamame sprendime tariamai padarė Komisija. Taigi ši dalis turi būti atmesta.

Dėl ketvirtos dalies, susijusios su biologinės įvairovės ir ekosistemų apsauga ir atkūrimu

233 Ieškovės priekaištauja Komisijai, kad ji nenagrinėjo klausimo, ar atitinkami techninės analizės kriterijai, nustatyti Deleguotojo reglamento I ir II priedų 4.3 punkte ir minėto reglamento D priedėlyje, taikomi tik „Natura 2000“ teritorijose. Be to, jos tvirtina, kad, atsižvelgiant į po reglamento priėmimo pakeistus teisės aktus, nebebuvo galima laikytis pozicijos, kurią gynė Komisija. Jų nuomone, jos turėjo teisę remtis šiais pakeitimais, kurių nebūtų buvę galima nurodyti prašyme dėl vidaus peržiūros, nes tuo metu jų dar nebuvo. Komisija tariamai pažeidė Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalį.

234 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

235 Dėl techninės analizės kriterijaus, susijusio su biologinės įvairovės ir ekosistemų apsauga ir atkūrimu, prašyme dėl vidaus peržiūros ieškovės teigė:

„Deleguotajame reglamente nurodyta, kad reikšmingos žalos nedarymo biologinės įvairovės ir ekosistemų apsaugai ir atkūrimui principas tenkinamas panašiomis sąlygomis kaip ir vandens ir jūrų išteklių tausaus naudojimo ir apsaugos tikslas ([deleguotojo] reglamento I ir II priedų 4.3 punktas).

Dėl to kyla du klausimai, kurie turi būti nagrinėjami peržiūros vidaus tvarka kontekste.

Pirma, tai reiškia, kad vertinant reikšmingos žalos nedarymo principą biologinės įvairovės ir ekosistemų apsaugos ir atkūrimo tikslo atžvilgiu nenagrinėjamos visos elektros energijos gamybos sausumoje (priešingai nei jūroje) iš vėjo energijos ypatybės, o nagrinėjamos tik „Natura 2000“ teritorijos <…>.

<…>

Kita vertus, reikalavimai, nustatyti konkrečiai elektros energijos gamybai iš jūros vėjo energijos, yra tik bendra nuoroda į Direktyvą 2008/56, Sprendimą 2017/848 ir Direktyvą 2011/92.“

236 Ginčijamo sprendimo IV priedo 1.6 punkte Komisija taip atsakė į nagrinėjamą teiginį:

„Šis teiginys grindžiamas deleguotojo reglamento I ir II priedų D priedėlio klaidingu aiškinimu. D priedėlyje veikla sausumoje ir jūroje neskiriama, nes tiek sausumoje, tiek jūroje vykdomai vėjo energijos gamybos veiklai taikomas poveikio aplinkai vertinimas arba atitinkamas vertinimas (Buveinių direktyvos 6 straipsnio 3 dalis). Sąjungos teisės aktuose reikalaujama, kad vėjo energijos projektų atveju valstybės narės apsvarstytų poreikį atlikti poveikio aplinkai vertinimą pagal Direktyvą 2011/92/ES, kad būtų atsižvelgta į tam tikrų viešųjų ir privačių projektų poveikį aplinkai, įskaitant biologinę įvairovę ir bendrą užimtą žemės plotą. Atliekant tokį vertinimą būtų atsižvelgta į konkrečias projektų ypatybes, jų vietą ir galimą poveikį. Šis reikalavimas taikomas ir už „Natura 2000“ teritorijų ribų. Taigi prašymą pateikusio asmens teiginys yra nepagrįstas.“

237 Ieškovės tvirtina, kad toks atsakymas prieštarauja Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 daliai. Vis dėlto jos nepaaiškina, kodėl laikosi nuomonės, kad ši nuostata buvo pažeista. Taigi šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtiną.

238 Pirma, ieškovės teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija nenagrinėjo aptariamo teiginio ir ypač klausimo, ar techninės analizės kriterijai susiję tik su „Natura 2000“ teritorijomis.

239 Komisija tvirtina įžvelgianti nepriimtiną aptariamo teiginio išplėtimą. Jos nuomone, ieškinyje ieškovės pateikė „bendrą ir visaapimantį teiginį dėl „atitinkamų techninės analizės kriterijų“.

240 Vis dėlto formuluotė „ypač“ ieškinio 163 punkto pradžioje aiškiai parodo konkretų aspektą, kuriuo remiasi ieškovės, teigdamos, kad dėl techninės analizės kriterijų kyla sunkumų. Vis dėlto klausimą dėl taikymo už „Natura 2000“ teritorijų ribų ieškovės iš tiesų nagrinėjo prašyme dėl vidaus peržiūros. Atsižvelgiant į tai, kad ieškovių ieškinyje pateikti argumentai aiškinami taip, priimtinumo problemos nekyla.

241 Kiek tai susiję su bylos esme, nagrinėjamas teiginys yra akivaizdžiai nepagrįstas. Iš tiesų iš šio sprendimo 236 punkte nurodyto punkto priešpaskutinio sakinio matyti, kad, Komisijos nuomone, nėra svarbu, ar projektas yra „Natura 2000“ teritorijoje. Taigi Komisija tikrai atsakė į šį teiginį, todėl šiuo aspektu ši dalis yra nepagrįsta.

242 Antra, ieškovės nurodo pokyčius, įvykusius po Deleguotojo reglamento priėmimo.

243 Šiuo klausimu Komisija laikosi nuomonės, kad iš ieškinio 164 punkto matyti, jog ieškovės remiasi ne ginčijamu sprendimu, o deleguotuoju reglamentu. Vis dėlto Komisija iškraipo jų argumentus. Tiesa, tame ieškinio punkte jos remiasi aiškia prielaida, kad „techninės analizės kriterijais užtikrinta, jog veikla nepadaryta reikšminga žala biologinės įvairovės ir ekosistemų apsaugos ir atkūrimo aplinkos tikslui, numatytam deleguotajame reglamente“. Vis dėlto ieškovių pateiktas argumentas grindžiamas tuo, kad, priešingai, „tokia išvada priimant [minėtą sprendimą] teisiniu požiūriu nebegalėjo būti daroma, atsižvelgiant į Komisijos viešą poziciją dėl tų pačių klausimų“. Taigi akivaizdu, kad ieškovės remiasi šiuo sprendimu, o samprotavimai dėl minėto deleguotojo reglamento yra tik hipotetiniai. Taigi Komisijos argumentą, kad šiuo klausimu ieškinys buvo nepriimtinas, taip pat reikia atmesti.

244 Komisija taip pat teigia, kad ieškovių argumentai, grindžiami pokyčiais, įvykusiais po Deleguotojo reglamento priėmimo, yra nepriimtini, nes jie nebuvo nurodyti prašyme dėl vidaus peržiūros, todėl yra nauji.

245 Ieškovės pažymi, kad šie argumentai, kildinami iš 2022 m. gegužės 18 d. rekomendacijos ir pasiūlymo dėl Komisijos direktyvos, negalėjo būti suformuluoti 2022 m. vasario 3 d. pateiktame prašyme dėl vidaus peržiūros. Ginčijamame 2022 m. liepos 7 d. sprendime turėjo būti atsižvelgta į šios rekomendacijos ir šio pasiūlymo dėl direktyvos padarinius ekosistemų biologinės įvairovės apsaugos ir atkūrimo tikslui.

246 Kaip teisingai teigia Komisija, šie argumentai turi būti atmesti kaip nepriimtini. Kaip pažymėta šio sprendimo 28 punkte, iš jurisprudencijos matyti, kad ieškinys dėl sprendimo, kuriuo kaip nepagrįstas atmetamas prašymas dėl vidaus peržiūros, negali būti grindžiamas naujais argumentais arba įrodymais, kurių nebuvo peržiūros prašyme, antraip su tokio prašymo motyvavimu susijęs reikalavimas, įtvirtintas Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalyje, netektų savo veiksmingumo ir būtų pakeistas šiuo prašymu inicijuotos procedūros dalykas. Sąjungos institucija ar įstaiga, kuri yra vidaus tvarka prašomo peržiūrėti administracinio akto rengėja, neprivalo nagrinėti kitų motyvų, nei tie, kuriuos prašymą dėl vidaus peržiūros pateikęs subjektas nurodė savo prašyme.

247 Tuo remiantis, darytina išvada, kad Komisija neprivalėjo nagrinėti prašyme dėl vidaus peržiūros nenurodytų rekomendacijos ir pasiūlymo dėl direktyvos padarinių, juo labiau kad tai ji būtų turėjusi padaryti savo iniciatyva.

248 Taigi šiuos ieškovių argumentus reikia atmesti kaip nepriimtinus.

249 Vadinasi, reikia atmesti visą šią dalį ir atitinkamai visą ieškinio ketvirtąjį pagrindą.

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su pareiga motyvuoti

250 Galiausiai ieškovės tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas dviem aspektais. Pirma, teiginys, kad neįmanoma atsižvelgti į veiklos nepastovumą, nepagrįstas atsižvelgiant į Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą. Numanomas motyvas, kad minėtas reglamentas iš esmės susijęs su ekonomine veikla ir kad nebuvo galima atlikti visos sistemos analizės, nėra pakankamas pagrindas, nes, pirma, nepastovumas susijęs su pačia veikla ir, antra, šio reglamento tikslas nėra išsamiau apibrėžtas ar paaiškintas. Antra, sprendimas elektros energijos gamybai iš vėjo energijos netaikyti kiekybinio techninės analizės kriterijaus, susijusio su svariu prisidėjimu prie klimato kaitos švelninimo aplinkosaugos tikslo, nėra pagrįstas pakankamais motyvais. Komisijos pareiškime atsispindi patariamųjų organų išreikštos nuomonės, o ne šios institucijos pozicija.

251 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

252 Visų pirma reikia priminti, kad pareiga motyvuoti sprendimus yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia atskirti nuo motyvų pagrįstumo klausimo, iš esmės susijusio su ginčijamo akto teisėtumu. Iš esmės sprendimas motyvuojamas formaliai išdėstant motyvus, kuriais jis grindžiamas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia sprendimo turinio neteisėtumą, bet ne jo motyvavimo trūkumą, nes motyvavimo gali pakakti, net jei pateikiami klaidingi motyvai (žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

253 Taigi atrodo, kad dviem ieškinio penktajame pagrinde nurodytais argumentais ieškovės ginčija ne ginčijamo sprendimo motyvus šiuo klausimu, o jo pagrįstumą.

254 Vis dėlto, kalbant apie pirmąjį argumentą, iš šio sprendimo 115–133 punktų matyti, kad, pirma, ginčijamo sprendimo motyvai šiuo klausimu leido tiek ieškovėms pareikšti ieškinį dėl minėto sprendimo, tiek Bendrajam Teismui, kaip kompetentingai institucijai, vykdyti jo kontrolę (žr. šio sprendimo 153 punktą), todėl negalima konstatuoti motyvavimo trūkumo, ir, antra, Komisijos vertinimas šiuo klausimu yra be akivaizdžių vertinimo klaidų.

255 Kiek tai susiję su antruoju argumentu, iš šio sprendimo 159–163 punktų matyti, kad ginčijamame sprendime Komisija suprantamai paaiškino, kodėl ji nustatė kokybinius, o ne kiekybinius techninės analizės kriterijus.

256 Tuo remiantis, darytina išvada, kad ieškovių kritikuojami ginčijamo sprendimo motyvai yra pakankami, atsižvelgiant į jurisprudencijoje nustatytus kriterijus, o ieškovių pirmajame argumente kritikuojamame Komisijos vertinime nėra klaidų.

257 Taigi penktąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio papildomo pagrindo, grindžiamo Deleguotojo reglamento neteisėtumu

258 Savo dublike ieškovės nurodo papildomą SESV 277 straipsniu grindžiamą pagrindą, susijusį su deleguotojo reglamento neteisėtumu. Šis pagrindas pateiktas „atsakant į argumentus dėl nepriimtinumo, kuriais ieškovės ginčija ne ginčijamą sprendimą, o deleguotąjį reglamentą“, kuriuos, pasak ieškovių, Komisija pateikė atsiliepimo į ieškinį 33–35, 58, 62, 74, 90, 101, 102, 128, 135, 153 ir 156 punktuose. Grįsdamos šį pagrindą ieškovės nurodo tam tikrus argumentus, kuriuos jos pateikė ieškinyje, grįsdamos pirmąjį (t. y. ieškinio 51–58, 63 ir 68–70 punktus), antrąjį (t. y. ieškinio 75, 82, 83, 91–97 punktus) ir ketvirtąjį (t. y. ieškinio 139, 140, 144, 145, 147, 148 ir 162–171 punktus) pagrindus, ir laikosi nuomonės, kad minėtą sprendimą reikia panaikinti remiantis šiuo papildomu remiantis SESV 277 straipsniu pateiktu pagrindu, susijusiu su deleguotojo reglamento neteisėtumu.

259 Komisija ginčija tiek šio papildomo pagrindo priimtinumą, tiek jo pagrįstumą. Per teismo posėdį Komisija iš dalies atsiėmė argumentus, kuriais įrodinėjo, kad tam tikri ieškovių ieškinyje pateikti argumentai yra nepriimtini, nes jie buvo nukreipti ne prieš ginčijamą sprendimą, o prieš Deleguotąjį reglamentą, ir tai buvo pažymėta teismo posėdžio protokole. Tai yra Komisijos argumentai, išdėstyti atsiliepimo į ieškinį 34, 58, 62, 74, 90 (bet tik tiek, kiek tai susiję su ieškinio 82 ir 83 punktais), 128 ir 135 punktuose.

260 Iš esmės ieškovės šį alternatyvų pagrindą pateikia tuo atveju, jeigu Bendrasis Teismas pripažintų pagrįstais Komisijos argumentus, kad tam tikri ieškinyje pateikti argumentai yra nepriimtini, nes jais ginčijamas ne ginčijamas sprendimas, o deleguotasis reglamentas.

261 Vis dėlto, pirma, Komisija atsiėmė šiuos argumentus, kiek jie nurodyti atsiliepimo į ieškinį 34, 58, 62, 74, 90 (tačiau tik tiek, kiek tai susiję su ieškinio 82 ir 83 punktais), 128 ir 135 punktuose (žr. šio sprendimo 259 punktą). Nors šio atsiliepimo į ieškinį 33 punkte tik daroma įžanga į šio atsiliepimo į ieškinį 34 punkte nurodytą argumentą, to paties atsiliepimo į ieškinį 35 punkte jis tik plėtojamas. Taigi Komisijos atliktas šio argumento atsiėmimas apima visus nagrinėjamo atsiliepimo į ieškinį 33–35 punktus, kuriuos nurodo ieškovės (žr. šio sprendimo 258 punktą).

262 Antra, kalbant apie likusius Komisijos argumentus, t. y. argumentus, pateiktus ieškinio 90 (bet ne dėl ieškinio 82 ir 83 (žr. šio sprendimo 259 punktą), o tik dėl 91 ir 92 punktų), 101, 102, 153 ir 156 punktuose, pirmiausia reikia pažymėti, kad, priešingai nei, atrodo, ieškovės mano (žr. šio sprendimo 258 punktą) atsiliepimo į ieškinį 102 ir 156 punktuose, Komisija tvirtina, kad šiuose punktuose nurodyti ieškovių argumentai yra nepriimtini ne dėl to, kad jie pateikti dėl deleguotojo reglamento, o ne dėl ginčijamo sprendimo, bet dėl kitų priežasčių.

263 Trečia, iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrojo pagrindo antra dalis, kuri nurodoma Komisijos argumente atsiliepimo į ieškinį 90 punkte, ir ketvirtojo pagrindo trečia dalis, kurią Komisija nurodo atsiliepimo į ieškinį 101 punkte, galėjo būti atmestos iš esmės (žr. šio sprendimo 109–135 ir 224–232 punktus). Šio pagrindo ketvirta dalis, kurią Komisija nurodo atsiliepimo į ieškinį 153 punkte, buvo atmesta kaip iš dalies nepriimtina ne dėl to, kad buvo pateikta dėl deleguotojo reglamento, o ne dėl ginčijamo sprendimo, bet dėl kitos priežasties bei iš dalies kaip nepagrįsta (žr. šio sprendimo 237–249 punktus).

264 Taigi visi Komisijos argumentai, kuriais ji įrodinėjo, kad tam tikri ieškovių ieškinyje pateikti argumentai buvo nepriimtini, nes jais buvo ginčijamas ne ginčijamas sprendimas, o deleguotasis reglamentas, buvo arba atsiimti, arba Bendrasis Teismas su jais nesutiko, todėl ieškovių nurodyta sąlyga šiam papildomam ieškinio pagrindui pateikti nebuvo įvykdyta. Taigi Bendrasis Teismas neturi jo analizuoti.

Išvados

265 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad visi ieškovių nurodyti pagrindai negali būti pripažinti pagrįstais. Taigi ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

266 Pagal [Bendrojo Teismo] procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

267 Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, iš jų priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš *Fédération environnement durable, Bundesinitiative Vernunftkraft eV, Vent de Colère! – Fédération nationale* ir *Vent de Raison – Wind met Redelijkheid (VdR-WmR)* bylinėjimosi išlaidas.**

Costeira Kancheva Öberg

Zilgalvis Tichy-Fisslberger

Paskelbtas 2025 m. rugsėjo 10 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai

Turinys

Ginčo aplinkybės . . . 2

Šalių reikalavimai . . . 2

Dėl teisės . . . 3

Pirminės pastabos dėl Reglamento 2020/852 ir deleguotojo reglamento . . . 3

Pirminės pastabos dėl prašymo peržiūrėti vidaus tvarka ir Bendrojo Teismo kontrolės apimties . 7

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su deleguotojo reglamento rengimu . . . 9

Dėl pirmosios dalies, grindžiamos Orhuso konvencijos 6–8 straipsnių ir Reglamento Nr. 1367/2006 9 straipsnio pažeidimu . . . 9

Dėl antrosios dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 2 dalies pažeidimu . . . 10

Dėl trečiosios dalies, grindžiamos Reglamento 2020/852 10 straipsnio 4 dalies, 11 straipsnio 4 dalies ir 20 straipsnio 2 dalies pažeidimu . . . 13

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su klimato kaitos švelninimu . . . 15

Dėl 2023 m. gruodžio 6 d. teismo kanceliarijos gautame rašte ieškovės nurodytų argumentų priimtinumo . . . 16

Dėl pirmos dalies, grindžiamos Pagrindinių teisių chartijos 37 straipsnio, SESV 191 straipsnio ir Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies f punkto pažeidimu . . . 17

Dėl antros dalies, grindžiamos Reglamento 2020/852 10 straipsnio 3 dalies a punkto pažeidimu . . . 20

Dėl trečios dalies, grindžiamos Reglamento 2020/852 19 straipsnio 1 dalies a ir j punktų pažeidimu . . . 23

Dėl ketvirtos dalies, grindžiamos Reglamento 2020/852 19 straipsnio 3 dalies pažeidimu . . . 24

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su prisitaikymu prie klimato kaitos . . . 25

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su principu nedaryti reikšmingos žalos kitiems aplinkosaugos tikslams . . . 30

Dėl pirmos dalies, susijusios su tausiu vandens ir jūrų išteklių naudojimu ir apsauga . . . 31

Dėl antros dalies, susijusios su perėjimu prie žiedinės ekonomikos . . . 33

Dėl trečios dalies, susijusios su taršos prevencija ir kontrole . . . 36

Dėl ketvirtos dalies, susijusios su biologinės įvairovės ir ekosistemų apsauga ir atkūrimu . . . 38

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su pareiga motyvuoti 40

Dėl ieškinio papildomo pagrindo, grindžiamo Deleguotojo reglamento neteisėtumu 41

Išvados 42

Dėl bylinėjimosi išlaidų 42